

Eurasierbladet

Nummer 3 2002 Årgång 6



www.eurasier.nu

Svenska Eurasierklubbens styrelse

Ordförande

Anna-Karin Lundberg
Njupkärrsvägen 84
135 46 Tyresö
08-798 35 43
sveuk.ordf@eurasier.nu

V. Ordförande

Eva Ohlsson
Raso Ryssbol
755 96 Uppsala
018-36 80 17
sveuk.vordf@eurasier.nu

Sekreterare

Anette Kalek
Hökvägen 14
453 40 Lysekil
0523 - 157 22
sveuk.sekr@eurasier.nu

Kassör

Göran Forsberg
Bockgränd 51
175 45 Järfälla
08- 580 30 100
sveuk.kassor@eurasier.nu

Ledamot

Ulla-Carin Totney
Storgatan 25
590 81 Gullringen
0492- 220 26

Ledamot

Göran Carldtedt
Siknäs 3870
792 92 Mora
0250-66 30 64

Ledamot

Yvonne Benzian
Per-Hans väg 7
436 50 Hovås
031 - 748 01 50
sveuk.redaktor@eurasier.nu

Suppleant

Agneta Wallin
Djurgårdsvägen 119
136 71 Haninge
08 - 776 38 64

Suppleant

Laila Fogelin
Rialagränd 19
194 51 Upplands Väsby
08-590 816 08

Valpförmedlare

Inga-Lill Forsberg
Bockgränd 51
175 45 Järfälla
08 - 280 30 100
sveuk.valpform@eurasier.nu

Valpförmedlare

Kerstin Olofsson
Tyrestavägen 17
136 68 Haninge
08-653 43 53

Valberedning

Eva Schrimpf
Näs 13292
444 96 Ödsmäl
0303 - 892 44
eva.schrimpf@swipnet.se

Valberedning

Marie Jansson
Box 13, Bergsäter
130 56 Utö
08 - 501 57 242
mia.jansson@spray.se

Valberedning

Maria Olsson
Båtvägen 1
780 41 Gagnef
241 - 109 30
fambol@hotmail.com

Viktiga funktioner i Svenska Eurasierklubben

Revisor

Runo Pettersson
Mölnbovägen 17
124 32 Bandhagen
08-86 48 14

Revisor

Lars Wahlström
Kanalvägen 8c
191 44 Sollentuna
08-35 67 85

Medlemsansvarig

Marita Andersen
Siknäs 3870
792 92 Mora
0250-66 30 64
leiionspitz@telia.com

Utställningsansvarig (sammankallande)

Anna-Karin Lundberg
Njupkärrsvägen 84
135 46 Tyresö
08-498 35 43
annakarin@home.se

Utställningsansvarig

Laila Fogelin
Rialagränd 19
194 51 Upplands Väsby
08-590 816 08
lailafo@spray.se

Utställningsansvarig

Agneta Wallin
Djurgårdsvägen 119
136 71 Haninge
08 - 776 38 64
tatta.57aw@chello.se

Kritiklappsansvarig

Yvonne Benzian
Per-Hans väg 7
436 50 Hovås
031 - 748 01 50
yvonne@distinct.se

PR-ansvarig

Anna-Karin Lundberg
Njupkärrsvägen 84
135 46 Tyresö
08-498 35 43
annakarin@home.se

Avelsråd (sammankall.)

Ulla-Carin Totney
Storgatan 25
590 81 Gullringen
0492-220 26
uct@foxfire.se

Avelsråd

Susanne Lundgren
Lammsjövägen 14
610 60 Tystberga
0158-215 0
suss4u@telia.com

Avelsråd

Eva Ohlsson
Rasbo Ryssbol
755 96 Uppsala
018-36 80 17
lejonbols@swipnet.se

Avelsråd

Inga-Lill Forsberg
Bockgränd 51
175 45 Järfälla
08-580 30 100
sveuk.valpform@eurasier.nu

Beslutade avelsrekommendationer:

1. Att grundreglerna för SKK ska följas.
2. Att avelshundarna ska vara HD-röntgade och UA, A eller B.
3. Att avelshundarna ska vara patellaundersökta med högst grad 1 på den ena avelshunden, den andra ska vara fri.
4. Utställningsmeriter: Avelshundarna ska ha lägst en kva litets 1:a vid lägst 15 månaders ålder.
5. Tiken ska vara lägst 24 månader vid valpfödseln.
6. Möjlighet att söka dispens finns

Beslutad valphänvisning

1. För att få valphänvisning genom SvEuk ska blanket användas som skickas ut av valpförmedlaren.
2. Att SvEuks avelsrekommendationer följs.
3. Förmedlingen är kostnadsfri.
4. Valphänvisning skrivs efter datumordning med äldst kull överst.

Ordförandens spalt

Tänk vad tiden går fort – nu har halva året som ordförande redan passerat. Det har varit en del aktiviteter på gång, vissa är passerade och vissa kommer inom kort. Senast passerat är vår rasträff med föredragshållare genetikern Per-Erik Sundgren och inofficiella utställning. Ett 40-tal personer deltog på föredraget som filmades med video. När filmen är kopierad kan du som missade mötet låna den, mot en låg ersättning för porto och kopiering. Per-Eriks viktigaste budskap till oss var att se upp för inavel, vi måste använda så många olika hundar som möjligt i vår avel – samt att hundarna skall vara friska och trevliga förstås. Utförligare summering av mötet kommer i nästa nummer, där kan ni också läsa om söndagens utställning som lockade 34 hundar. Fortsättningen på aktiviteter blir vårt uppfödarmöte söndagen den 13 oktober på Svista Vårdshus utanför Uppsala. Där är meningen att vi skall börja diskutera och utforma vår avelspolicy och nya avelsrekommendationer. Som du förstår är det av mycket stor vikt att du som uppfödare eller rasintresserad deltar på detta. För bokning av rum, kontakta Svista Vårdshus, se annons i tidningen. Hälsoenkäten besvarades av en stor del av våra medlemmar, det var över förväntan och mycket bra! Denna visade att merparten av våra hundar är mycket friska och livskraftiga, men några undantag finns förstås. En sammanställning och närmare presentation kommer att finnas med – i nästa nummer... Men vad finns i denna tidning, varför kommer allt "i nästa nummer"? Jo, därför att det har hänt så mycket just nu, så när dessa rader skrivs, är hela tidningen redan färdig. Många medlemmar har sänt in material och tidningen kan inte bli hur tjock som helst. Klubben behöver också folk som vill bemanna rasmontern på utställningen Hund -02 i Stockholm den 7-8 Dec. Kontakta mig om du vill vara med. Fortsätt höra av er till mig medlemmar, det är tack vare er vi är en levande förening!

Anna-Karin Lundberg

tel 08-798 35 43 eller epost annakarin@home.se



Redaktören har ordet

Efter en lång och skön sommar har det då varit dags att fatta tangentbordet och tillverka ett nytt nummer av Eurasierbladet. Hur några av oss rest i Europa med våra hundar kan du läsa om i det här numret. Likaså vad som kan hända om man har otur. Halsinfektion är både svåruppträckt och trist, läs mer i det här numret. Vi fortsätter vår uppfödarserie, i det här numret är det Marita och Göran som ger sin syn på Eurasieraveln. Många har träffats lokalt, ni kan läsa om träffarna i tidningen. Nalle, vår egen reporter från hundarnas perspektiv, bidrar såklart med ett insiderreportage. Viktigt är också brevet från Per-Erik Sundgren, genetiker som höll föredrag i Fjällnora. Det finns viktiga varningstecken att ta hänsyn till för de som föder upp vår, till population, ganska snäva ras. Läs brevet i detta nummer. Utförligare reportage kommer i nästa.

Jag måste passa på att be om ursäkt för alla telefonnummer som jag lyckades nyproducera i förra numret. Hoppas att jag rättat till de värsta grodorna i den här tidningen. Mest konfunderad var nog den medlem som ville ha tag på Anna-Karin och istället hamnade på ett Systembolag.

Vill också tacka alla er som skickar bidrag till tidningen. Det är ni som gör tidningen läsvärd.

Som ni ser har tidningen nu ett nytt format, anledningen är att den helt enkelt blir lättare att hantera. Hör gärna av er till mig och berätta vad ni tycker.

Privat så har Atlas och jag börjat på agility. Han tycker att det är otroligt roligt, ska försöka rapportera till nästa nummer.

Hösthälsningar

Yvonne Benzian



Eurasierbladet

NR 2 2002 Årgång 6

Tidskrift om Eurasier utgiven av Svenska Eurasierklubben.

Ansvarig utgivare och redaktör:

Yvonne Benzian

Per-Hans Väg 7

436 50 Hovås

031 - 748 01 50

sveuk.redaktor@eurasier.nu

Annonsspriser

Medlemmar icke kommersiellt:

Helsida 300:-

Halvsida 150:-

Årsbeställning helsida 4 nr 800:-

Championatannons

helsida m. foto 150:-

Kenelregistret 4 nr + SvEuks hemsida

(samma text som i tidningen) 200:-

Kommersiella annonser:

Helsida 850:-

Halvsida 450:-

Medlemmar 50% rabatt på kommersiella annonser.

Championatannons: Du kan annonsera till reducerat pris, endast 100:-, då din hund blivit champion eller fått annan officiell titel.

Kenelregistret: Med i förteckningen längst bak i tidningen och med samma text på klubbens hemsida. Priset gäller per kalenderår. Denna medlemstidning utkommer med 4 nummer per år.

Manusstopp nr 1 15 februari
nr 2 15 maj
nr 3 15 augusti
nr 4 1 november

Material skickas eller mailas till redaktören.

Omslagsflicka: Sund Stamm's Yoline

Redaktören förbehåller sig rätten att använda och att om nödvändigt redigera insänt material. De åsikter som framförts av de olika bidragsgivarna är personliga och överensstämmer ej alltid med redaktörens eller Svenska Eurasierklubbens mening.

Material

Eurasierbladet vill gärna ha bidrag från Eurasierklubbens medlemmar. Jag har möjlighet att ta emot bilder digitalt, helst i 300dpi, gärna svartvitt.

Min adress är: Yvonne Benzian
Per-Hans Väg 7
436 50 Hovås
sveuk.redaktor@eurasier.nu

Manusstopp nr 1 15 februari
nr 2 15 maj
nr 3 15 augusti
nr 4 1 november

Vill du ha tillbaka ditt material så skicka ett adresserat och frankerat kuvert.

Redaktören förbehåller sig rätten att använda och att om nödvändigt redigera insänt material. De åsikter som framförts av de olika bidragsgivarna är personliga och överensstämmer ej alltid med redaktörens eller Svenska Eurasierklubbens mening.

Svenska Spets- och Urhundsklubben



Svenska Eurasierklubben ingår i SSUK (Svenska Spets och Urhundsklubben). Information om klubben, styrelsen, viktiga funktioner, träffar och utställningar får du på:

www.ssuk.info

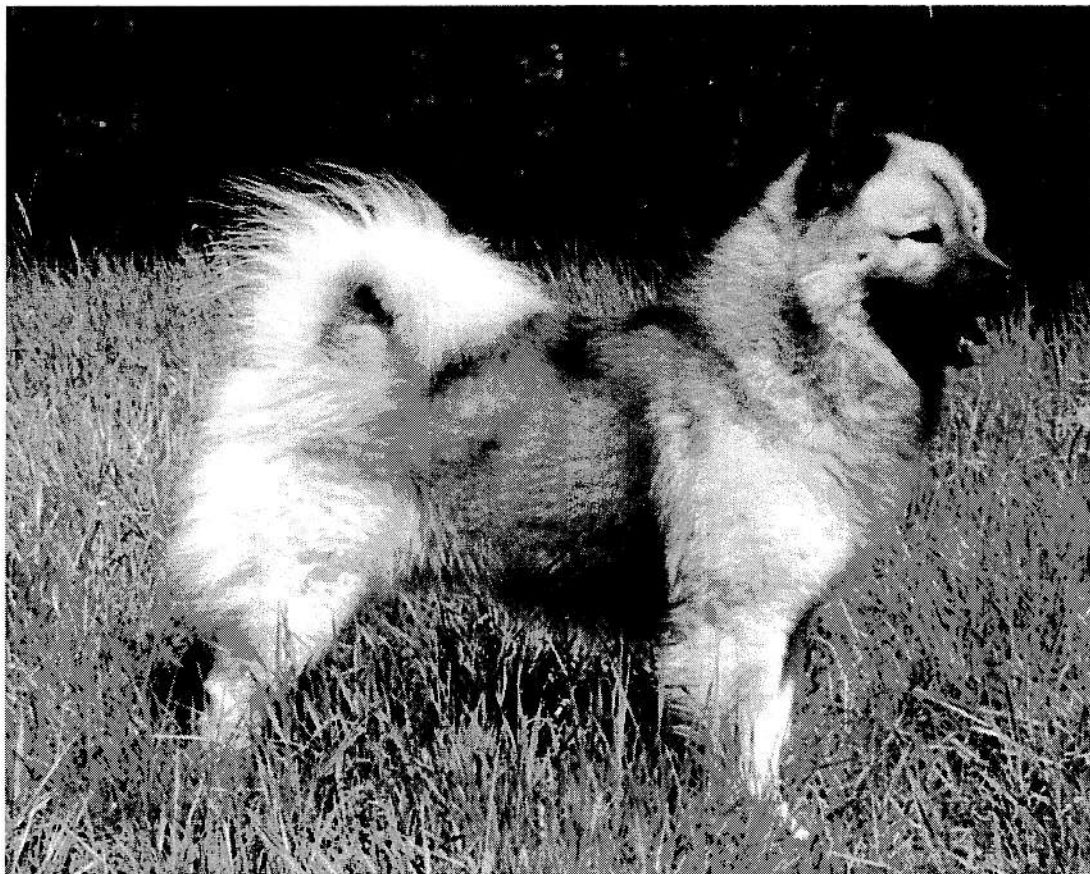
Där kan du även anmäla till SSUKs utställningar.

Ordf Fredrik Nilsson 0416-511002 callevys@telia.com
Skr Gerd Bastholm 0174-10638 ssuk@telia.com
Kassör Gun Andersson 0174-311 44
gun.moalitz@swipnet.se

Nordisk Champion

S U Ch Fin U Ch N U Ch SV-00 SV-01

Sund Stamm's Rebellion



Barney blev Norsk och Nordisk Champion i Oslo 11/8 2002. Domare: Janina Borkowska.

Ägare: Madde Lidebrandt,
Älvåkersgränd 14,
125 72 Älvsjö,
Tel: 08 646 74 03
madde@everyday.com

Kontaktpersoner i Sverige och Norge

Stor Stockholm

Anna-Karin Lundberg
Njupkärrsvägen 84
135 46 Tyresö
08-798 35 43
E-mail: annakarin@home.se

Planerade aktiviteter

Vargträff!

Följ med och träffa levande vargar i Kolmårdens hägn. Den 22 november träffas vi klockan 13.00 utanför Kolmårdens entré. Max 15 personer, åldersgräns 15 år. Vi får vara inne i vargarnas hägn i ca en timme med skötare som berättar om vargarna. Tag med kamera! Kostnad 400:- per person. Anmäl snarast till Anna-Karin, som också kan ge utförligare information.

Uppland

Eva Ohlsson
Rasbo Ryssbol
77596 Uppsala
018-368017
E-mail: lejonbols@swipnet.se

Planerade aktiviteter

Göteborg, Bohuslän och Halland

Yvonne Benzian
Per-Hans väg 7
436 50 Hovås
Tel: 031 - 748 01 50
E-mail: yvonne@distinct.se

Planerade aktiviteter

Höstpromenad i Sandsjöbackareservatet 13 november. Vi går en slinga på ungefär 5 km. Tag på kläder för väder och tag med fikakorg. Vi träffas vid parkeringen längs Långåsvägen 13.00. Anmäl till Yvonne senast dagen innan. Vägbeskrivning får du då.

Småland

Ulla-Carin Totney
Storgatan 25
590 81 Gullringen
0492-22026
E-mail: uct@foxfire.se

Planerade aktiviteter

Aktiviteter och träffar sker då och då men inget specifikt är planerat för hösten. Hör av dig till Ulla-carin för mer info, eller om du har tips på roliga träffar.

Blekinge & Skåne

Regina Adelsgård
Krogsmåla
370 30 Rödeby
tel: 0455-363123
E-mail: gina.adelsgard@telia.com

Planerade aktiviteter

Norge

Astrid Haugskott Dahl
Haugskott Gård
N-7600 Levanger
Tel: +47 7 401 31 08, Mobil: +47 90507580
E-mail: a.h.dahl@frisurf.no

Jorid Bonvik

N-7310 Gjølme
Norge
tel: +47 7 248 12 49
E-mail: joridbo@frisurf.no

Kommande utställningar

Oktober

06 Stenungsund Nat SSUK
Domare: Leif Herman Wilberg, N

15-16 Fredrikstad Int NKK, Norge
Domare: Per-Erik Wallin, S

12 Års Nat SPK, Danmark
Domare:

13 Oulu Int, Finland
Domare: Eugene Yerusalimsky

13 Års Nat SPK, Danmark
Domare:

19-20 Tromsø Int NKK, Norge
Domare: Eivind Mjearum, N

27 Seinäjoki Nat, Finland
Domare: Zsusa Farkasháziné Folkmann

November

02 Växjö int Småland Ölands KK
Domare:

03 Herning Int DKK, Danmark
Domare: Peter L. Jensen, DK

17 Jyväskylä Int, Finland
Domare: Nils Molin, S

24 Hamar Int NKK, Norge
Domare: Hans Lethinen, Finl

December

01 Otterup Nat SPK, Danmark
Domare:

07 Stockholm int SKK/CS HUND 2002
Domare: Hanne Laine Jensen, DK

07-08 Helsingfors Int, Finland
Domare: Dubravka Reicher, Croation

Januari

4-5 Göteborg Int
Domare: Marianne Baden DK

4 Kajaani, Finland, Nationell
Domare: Antti Aarnio

26, Turku, Finland, Internationell
Domare: Torbjörn Skaar

Februari

8-9 Fredericia, Danmark, Internationell
Domare: Kim Vigsø Nielsen, DK

22-23 Bø, Norge, Internationell
Domare:

Mars

15-16, Tampere, Finland, Internationell
Domare:

22-23, Malmö, Internationell
Domare: Elke Peper, Ty

22-23, Bergen, Norge, Internationell
Domare:

April

5-6 Narvik, Norge, Internationell
Domare:

19, Sollentuna, Internationell
Domare:

19.4, Lappeenranta, Finland, Internationell
Domare:

27 Västerås, Internationell
Domare:

26-27 Lahti, Finland, Nationell
Domare:

Amica av Nixenspitze

**Internationell, Norsk, Svensk och Dansk U Ch
Nordenvinnare 98/00, Köpenhamnsvinnare 99/00
Världsvinnare 2002 , Norsk vinnare 2002**



Amica blev världsvinnare och BIR på Världsutställningen i Amsterdam den 5 juli 2002. Hon blev Norsk vinnare och BIR i Oslo den 11 augusti 2002.

**Astrid Haugskott Dahl, Haugskott gård, 7600 Levanger, Norg
Tlf. 0047 740 13108, 0047 90507580
e-mail: a.h.dahl@frisurf.no**

Smitta och Zoonoser

artikel från Ve-TA Dagarna 4-5 maj 2002 i Upplands Väsby

Av Ulla Barvefjord

Vad betyder EU:s öppnade gränser för den vanliga hundägaren? Ja, inte att man kan resa hur man vill i Europa med sin hund i alla fall. De allra flesta känner till att man måste ha hunden vaccinerad mot rabies, leptospiros, valpsjuka och att man måste avmaska den mot rävens dvärgbandmask innan man tar in den i Sverige igen. Många vet också att de länder man tänker besöka har egna införselregler och att man måste ta reda på reglerna långt innan man ger sig ut i Europa med sin hund.

Få vet vilka sjukdomar en hund kan drabbas av utomlands och som kan smitta människor eller föras med tillbaka till Sverige och smitta våra hundar "på hemmaplan". Smuggling av hundar och "adoptioner" av herrelösa hundar från Sydeuropeiska länder gör att vi måste räkna med att i framtiden se fler fall av ovanliga hundsjukdomar i Sverige.

Därför utbildar Svenska Djursjukhusföreningen den djurvårdande personalen på kliniker och djursjukhus så att de ska känna igen ovanliga infektionssjukdomar hos hundar och katter. Nyligen hölls ett två dagar långt seminarium i Upplands Väsby med cirka 310 deltagare från hela landet.

Veterinärer kan förhoppningsvis redan allt om det här. Men det är inte alltid veterinärerna som får den första kontakten med ägaren till ett sjukt djur. Det är den som svarar i telefonen och tar emot tidsbeställningen som får veta vilka symptom djuret har och som faktiskt måste försöka göra en bedömning. Hur snabbt måste djuret hit? Hur smittsamt är det? Måste vi slussa in djuret på isolering? Har djuret varit utomlands? När då? Var?

Det är uppgifter som veterinären har nytta av att veta redan innan den krassliga hunden / katten kommer upp på undersökningsbordet.

En av föreläsningarna hölls av veterinär Dan Christensson som är laborator på parasitologen på Statens Veterinärmedicinska Anstalt. Han är oroad när det gäller framtiden.

- Smuggling av hundar utgör en mycket stor risk att vi inom en snar framtid kommer att ha rävens dvärgbandmask i Sverige, sa han på mötet.

- Rävens dvärgbandmask (*Echinococcus multilocularis*) är ett mycket större hot mot människorna i Europa än vad rabies är. Det finns en undersökning gjord i Tyskland och-

den säger att en tysk löper 71 gånger större risk att dö av dvärgbandmask än av rabies. Om en människa smittas med rävens dvärgbandmask sätter maskarna sig i levern och kapslar in sig där. De går inte att medicinera bort. De enda tre möjligheterna för människan att överleva är att opereras tidigt, innan masken spritt sig i hela levern eller få en ny lever transplanterad eller att resten av livet äta ett maskmedel som ger mycket obehagliga biverkningar i form av ständigt illamående.

I södra Tyskland är mellan 30 och 50 procent av rävarna infekterade med dvärgbandmasken.

Den dagen vi får in rävens dvärgbandmask i Sverige måste vi i princip sluta äta färska bär som vi plockar i skogen - blåbär, smultron, hjortron. Allt bör sköljas noga först. Maskäggen finns i rävens avföring och de är så lätta att de sprids med vinden ca 80 meter från avföringen, med regn och med insekter.

Från och med 15 juni i år är det obligatoriskt med avmaskning mot dvärgbandmask för hundar som förs in till Sverige från Danmark. Tidigare gällde det bara hundar från övriga EU-länder söder om Danmark. Men nu har dvärgbandmasken påträffats hos danska rävar och den är definitivt ett hot mot det svenska naturlivet.

- "Adoptioner" av herrelösa hundar från Medelhavsområdet har fört hit andra sjukdomar som vi inte tidigare sett i Sverige, säger veterinär Dan Christensson. Det är sjukdomar som sprids med fästingar och myggor.

- Leishmanios är en sådan sjukdom. Den orsakas av parasiten Leishmania som är ungefär lika stor som en blodkropp. Den sprids med en liten mygga som på latin heter Phlebotomus men ofta kallas både sandfluga och sandmygga. Den finns i alla länder kring Medelhavet och den är som mest aktiv under vindstilla, ljumma kvällar.

Och det är väl just då som svenska turister tycker att det är allra skönast att promenera eller sitta utomhus. Myggan biter både djur och människor. Vi kan också bli infekterade av leishmaniaparasiten som sätter sig i de vita blodkropparna och spränger dem. Det innebär att vårt immunförsvar försvagas.

Hjärtmask (*Dirofilaria immitis*) sprids också med myggor och är vanlig i länderna kring Medelhavet och i Portugal. Masken utvecklas i hjärtats högra förmak och kan bli upp till 30 cm lång. Drabbade hundar visar symptom på hjärtfel och har maskinvasionen i hjärtat blivit massiv är en hjärtoperation nästan enda möjligheten att rädda hunden. Man kan visserligen döda maskarna med medicinering men risken är stor att döda maskar kommer ut i blodomloppet och täpper till blodkärlen och så dör hunden i alla fall. I flertalet fall är maskmängden dock inte större än att det går att behandla medicinskt.

Hjärtartärsmask (*angiostrongylus vasorum*) är en annan hjärtmask vars värddjur är sniglar. Den här parasiten finns nu i hela Europa och i Danmark. Masken sätter sig i lungartären och täpper till blodcirkulationen. Ett fall har konstaterats.

rats i Sverige. Hundägare i länder där hjärtmask förekommer avmaskar regelbundet sina hundar med medel mot hjärtmask i förebyggande syfte.

Babesia canis är en parasit som lever i de röda blodkropparna och som sprids med den bruna hundfästingen. Fästingen finns i Sydeuropa och i Ungern men ännu inte i Sverige.

Några veckor efter infektionen får hunden blodbrist, feber och inre organ blir angripna. En snabb diagnos och en snabb behandling kan rädda hunden.

Hundar som lever i eller besöker länder där den bruna hundfästingen finns, måste skyddas mot fästingangrepp. Det gör man med preparat som droppas på huden eller med receptbelagda parasithalsband.

Ehrlichia canis är en bakterie som också sprids med den bruna hundfästingen. Det är en bakterie som inte förekommer i Sverige och som skiljer sig från den ehrlichia som finns hos fästingar i Sverige. Ehrlichia canis-bakterien ger sig på de vita blodkropparna och om hunden har haft infektionen länge är det mycket svårt att få den frisk igen.

Många ställer ut sina hundar i andra europeiska länder och för den oinvidde kan det tyckas som om det bara är att köra kors och tvärs över alla gränser. Men så är det inte.

Vaccinationsintyg och annan pappersexercis fyller en hel mapp. Det är hos myndigheterna i varje enskilt land du måste hämta uppgifter om vilka regler som gäller.

Förhoppningsvis är landets ambassad i Sverige väl uppdaterad, men när svenska hundar började åka utomlands i större utsträckning för ca fyra år sedan, visade det sig att många ambassader satt med gamla, ogiltiga uppgifter.

Förutom vaccinationer måste du ge hunden fästing- och myggprofylax i god tid. Det räcker inte med att göra det samma dag man anländer till resmålet. Nu finns det ett receptbelagt halsband som som nyligen har introducerats på den svenska marknaden. Det skyddar bra mot fästingar och mygg, men det måste sitta på hunden ett par veckor för att nå full effekt.

Du måste ha ett avmaskningsprogram för din hund och du måste skaffa dig kunskaper om hur hundägare i respektive land håller sina hundar friska. Det innebär bland annat att hundarna inte får bada och dricka i vattendrag som man kan låta dem göra i Sverige. Och en hel del annat...

Allt det här är dyrt och krångligt och definitivt inget för den som bara tänker sig en bilsemester på ett par veckor i Europa. Då har din hund det bättre på hundpensionat i Sverige. Men många svenska hundar visas på hundutställningar runt om i Europa och deras ägare får snabbt rutin och kunskaper om hur man reser med sin hund.

Har du varit ute i Europa med din hund eller känner du någon som har "adopterat" en hittehund kan det vara klokt att ta den hunden till veterinären för en riktig hälsokontroll. En kontroll med några provtagningar kostar visserligen en slant men det är absolut väl investerade

pengar. Det kostar mångdubbelt mer när hunden börjar visa symtom på sjukdom.

Och glöm inte att skydda dig själv när du sitter ute en ljummen, vindstilla kväll i något av länderna kring Medelhavet. Visserligen slipper du den lilla, svenska myggan som kan vara nog så irriterande men deras bett orsakar sällan annat än lite klåda. Det är på semesterresan söderut som du ska ta med dig myggolja, långbyxor och långärmade skjortor. Det gör alla som har läst ämnet parasitologi och förhoppningsvis alla som har orkat läsa den här artikeln ända till slutet.

© Ulla Barvefjord

God Jul och Gott Nytt År!

Lite tidigt är det allt att
önska. Men snart är det
dags. Glöm då inte att
annonsera i julnumret
av Eurasierbladet.

Rasmontrar i Stockholm och Göteborg

Hjälp till att göra reklam för vår underbara ras genom att bemanna rasmontrarna på utställningarna i Stockholm den 7-8 december och Göteborg den 4-5 januari. Hör av er till Anna-Karin 08-798 35 49 och Yvonne 031-748 01 50.

Det brukar vara väldigt roligt att stå i monter och träffa intresserade.

Är min hund autistisk?

Det kan vara halsinfektion

Av Anna Frisk

En sjukdom hos hund som man kanske inte tänker på i första taget är halsinfektion, dvs svullna och infekterade halsmandlar, i dagligt tal kallat "halsfluss". Jag vill här dela med mig av mina erfarenheter, kanske kan det hjälpa dig som har en hund som betar sig lite underligt, som inte hela tiden "är med", och som inte reagerar på godis när du försöker träna den.

Genom en uppmärksam lärare på den hundägarutbildning jag gick i våras kom vi underfund med att vår eurasier hade ont i halsen. Det började med att Laika (Edeängs Mikra) och jag gick grundkursen på Karisma i Göteborg. Hon betedde sig ungefär som de andra valparna, kanske lite mer tillbakadraget än de flesta, men det hör ju lite till eurasiers karaktär. När vi började fortsättningskursen i april fungerade det inte alls. Hon ville inte vara med, hon fick panik och försökte rusa in i buskarna, som att hon var livrädd för de andra hundarna och läraren. Hon ville inte alls ha något hundgodis längre, trots att jag försökte med allt möjligt, från kycklingkorv till pannkaka och köttbullar. Köpt godis som Frolic, Pedigree, Smackies och allt vad det heter ignorerade hon totalt (jag gjorde en grundlig marknadsundersökning och provade de flesta märken, men utan framgång). Hemma fungerade det lite bättre, utan störningar från andra hundar och människor.

Laika hade i början av mars, vid sju månaders ålder och efter första löpet, haft en förkylning med lite feber och rinnande nos, men det gick snart över och halsproblemen kom smygande utan att jag riktigt märkte det. Hon fick dålig aptit och började äta mycket gräs, ovanligt mycket, och bete sig konstigt, som om hon levde i en egen värld. Snacka om bomull i öronen. Är min hund autistisk? vad är det för fel? Efter en tid trodde vi att vi kommit på vad det var, Laika var skendräktig! Hon började bära omkring sin pipleksak "Lilla kaninen" i munnen och snurrade hejdlöst runt och bäddade på olika ställen. Sen låg hon ner i en minut, sen upp för att bädda, om och om igen. Vi blev helt utmattade av beteendet, både hunden, husse och matte. Vi lät henne vara ifred och hoppades att det snart skulle gå över, men hon hade samma frånvarande sätt på promenader och vid träning. Koppelträningen var inte kul, och efteråt förstår jag ju att det inte alls kan ha varit trevligt när jag ryckte till med strypkopplet när hon hade ont i halsen och bara ville komma bort från alltihopa. Det blev en ond cirkel – hon rusade iväg, jag ryckte, hon ville undan ännu mera. Tipsen haglade från andra hundägare: "du måste vara bestämd", "låt inte hunden regera" osv. Det kändes inte alls bra, det var som om Laika tappade förtroendet för mig när jag höjde rösten och blev arg när hon kastade sig av och an i andra ändan kopplet. Under några veckor hade jag en hund som sorgset tittade på mig, inte alls den vanliga glada unghunden. Jag provade en helt annan taktik, sele och långt band, och lösträning där tillfälle

gavs. Det fungerade mycket bättre. Jag var tvungen att med vänlig röst få henne att göra vad jag ville, och fick tålmodigt vänta rätt länge ibland. Det vimlar av rådjur i Göteborgstrakten, så lösträningen slutade ibland med att hon, för att skydda matte förstås, förpassade rådjuren långt bort (nej då, eurasiern har ingen jaktinstinkt!). Inte så lyckat med en massa trafik i närheten, så det fick vi sluta med. Hela tiden var Laika pigg och inte alls trött och hängig, något som gjorde att jag inte misstänkte att hon hade en kraftig infektion.

Vid ett kurstillfälle i början av maj när Laika och jag stretade åt olika håll tittade läraren Leena Eriksson bekymrat på hunden och sa "hon är sjuk, ni måste gå till veterinären och kolla upp halsen. Gå till Mårten Hansson, han är duktig på hundhalsar". Hon klämde på Laikas hals och nacke och tyckte sig känna en svullnad bakom ett öra. Vid Karisma utbildar de ca 600 hundägare per år, så de kommer förstås i kontakt med många unghundar med samma problem. Leena kände igen symptomen, och berättade att ca 10% av alla hundar i puberteten råkar ut för detta, speciellt de som umgås och leker mycket med andra hundar. Om man inte gör något åt infektionen kan det uppstå kroniska problem som hjärt- och ledbesvär. Det är också lätt att hamna i en ond cirkel med övermotionering, dvs hunden är orolig, bråkig och ouppmärksam och ägaren tror att den behöver tröttas ut genom mer motion, något som förstås inte alls är bra om hunden har en infektion i kroppen. Det är tyvärr inte alla veterinärer som tar detta på allvar. Leena berättade att det fanns veterinärer som frågade "så du har gått på kurs på Karisma, ha ha!" när hennes kursdeltagare gick för att få hjälp. Så hon visste vilka veterinärer i Göteborgsområdet som tog problemet seriöst.

Men det är faktiskt inte så lätt för en veterinär att ställa rätt diagnos, speciellt inte när hunden inte har feber eller något synligt fel som nysningar och hosta. Vid en vanlig titt i hundens hals syns inte infektionen (speciellt inte i blåa eurasierhalsar: "här var det mörkt!" som vår veterinär sa). Hundens tonsiller ligger under ett var sitt "lock" som måste lyftas upp med hjälp av en lång bomullspinne. För att kunna göra detta måste hunden få en avslappnande spruta och veterinären spänner upp käkarna med ett instrument.

Mårten Hansson vid Djurkliniken i Möndal/Kungsbacka tog problemet på allvar. Han är expert på djuranestesi, och det gör förstås att han inte drar sig för att söva hundarna och titta ordentligt i halsen. Han berättade att just för unghundar som inte har utvecklat sin immunsystem helt är det inte ovanligt med halsproblem och jämförde med många dagisbarn, som får återkommande öron- och halsinfektioner under en period, men som kanske inte alls drabbas längre upp i vuxen ålder.

Laika fick sin spruta, och somnade på golvet. Hon vaknade inte ens när vi lyfte upp henne på bordet. Rättare sagt, hon var vaken och kisade lite med ögonen i början men var totalt avslappnad. Det såg lite otäckt ut, Laikas tunga hängde ut åt

sidan och benen spretade på bordet, hon påminde om isbjörnsfällan med huvud och gapande käftar man ser på nyår i "Grevinnan och betjänten". Men hon sov och sov, och det bekom henne inte alls. Det var tvärtom väldigt skönt för henne efteråt, för Mårten fiskade fram ett tjockt grässtrå som hade fastnat under "locket" över den ena tonsillen, och som måste ha varit väldigt irriterande. Båda tonsillerna var röda, svullna och vitprickiga, dvs rejält infekterade. Mårten tog bakteriecodling och vi fick åka hem med en groggy hund.

Efter några dagars antibiotikakur blev det en markant förbättring i aptiten, och gräsätandet upphörde nästan helt. Laika började busa igen – skönt! Detta var i mitten av maj. Också skendräktigheten gick över så småningom och vi hade några veckor med en "normal" hund (då hon passade på att fälla hela pälsen). I slutet av juli var det kört igen. Vi var på minisemester i Skåne och där umgicks Laika intensivt med en ny hundkompis, och några dagar senare hade hon feber som höll i sig i tre-fyra dagar, men inte heller denna gången någon snuva eller hosta. Gräsätandet började igen, med harklingar, och hon krafsade sig med ena framtassen åt örat till. Nu visste vi vad som var på gång och fick snabbt tid hos samma veterinär. Jodå, svullna och röda halsmandlar, men inte lika illa som första gången. Vi fick samma sorts antibiotika och nu är hon äntligen pigg och kry, med en glupande aptit, både på mat och att lära sig nya saker. Dock sa Mårten att om hon får besvär en gång till kanske vi borde överväga att låta operera bort tonsillerna. Har vi tur kan det vara så att hon nu har gått igenom sin känsligaste tid, och att hon aldrig mer får tillbaka någon halsinfektion.



*En till synes pigg och glad hund.
Ingen kan ana att hon vid tillfället
hade jätteont i halsen.*

Hur upptäcker du halsinfektion hos din hund?

- Dålig aptit, vill inte ha godis, allmänt ointresserad
- Den äter mycket gräs (och ev. harklar sig).
- Dålig andedräkt
- Drar mycket i kopplet, som för att komma bort från smärtan
- Krafsar med framtassarna på sidan av huvudet
- Hängig, trött (men inte alltid)

Var uppmärksam efter en förkylning, symptomen kan komma smygande.

Efterlysning!

Almanackan 2003

Det börjar bli bråttom att samla in bilder till nästa års Eurasierkalender.

Skicka papperkopior till
Anna-Karin Lundberg

Njupkärrsvägen 84
135 46 Tyresö.

Eller maila bilder i 300dpi
till annakarin@home.se

Skicka med ett frankerat
kuvert om du vill ha till-
baka dina bilder.

Sverige, Danmark, Tyskland, Holland, Belgien, Frankrike och Luxemburg på 2 veckor

Av Marita Andersen

Så bar det äntligen iväg på våran efter-längtrade husbilsemester i Europa. Och utställningstokig som man är så la man ju resan samtidigt som World Dog Show 2002 i Amsterdam.

Allt var ordnat här hemma med hundvakt. Jorid och Bente från Norge hade kommit hit för att vara här under två veckor med våra hundar som inte fick följa med på resan. I gengäld så tog vi Jorids hane, Söskärs Cerano med oss. Vi som åkte var jag, Göran och min väninna Allette, hundarna som fick följa med var Aska, Alischa, Maran & Cerano och två av Askas 10-veckors valpar som skulle levereras. Eino till Danmark och Evert till Frankrike.



Allette och Göran utanför bussen

Viril Göran

Lång resa skulle det bli och man funderade ju lite på hur det skulle gå att ha valpar i husbilen. Jag behövde dock inte oroa mig det minsta för dom gick direkt och la sig när vi började åka och en enda kisspöl blev det i bilen på hela långa resan. Vårt första mål var ju stoppet i Danmark för att lämna över Eino sen fortsatte resan mot Amsterdam och Världsutställningen. Vi övernattade en natt i Tyskland och då måste jag berätta en liten rolig episod. Vi stannade ju med husbilen på en sån där stor rastplats/tankställe som det finns massor av efter autobahn i Tyskland. Där fanns också dusch som man kunde låna (en service för alla långtradar-chafförer). Eftersom det ofta är kö vid duschen så bestämde vi att jag och Göran skulle gå iväg först tillsammans och sen skulle jag gå tillbaks till husbilen så att Allette kunde gå dit innan någon annan han emellan. Vi bestämde att hon skulle knacka på dörren så att Göran skulle öppna. I Tyskland är det så att man betalar en valfri liten slant för att man lånar toaletten och man betalar även för duschen till en städare

som hela tiden städar och håller dusch och toalett frächa. Jag och Göran betalade till honom när vi gick in tillsammans men han såg aldrig när jag gick ut för att hämta Allette. Allette gick fram och knackade på dörren som vi bestämt men då gick städaren fram till henne och gestikulerade att hon minsann fick stanna där och vänta för det var upptaget. Hur gör jag nu tänkte Allette och stod och väntade på att han skulle försvinna ut åsynen. Han gick och hon gjorde ett snabbt försök med en knackning och då kom städaren åter tillbaks och bryskt tillrättavisade han Allette att stanna där. Hon fann sig snabbt och sa på engelska, my husband is in there! Han tittade förvånat på henne och bad om ursäkt och lät henne knacka på dörren. Han stod med spänning och väntade nog på att det skulle bli ett fasligt liv då Göran "hennes husband" redan hade gått in med en annan kvinna i duschen, han såg ju aldrig när jag gick ut. Han trodde nog att Göran hade det rätt förspännt med två kvinnor i duschen!!

Träiga skor

Det som man helst inte vill ska hända inför en sån stor utställning som World Dog Show hade bara två veckor innan börjat. Alischa hade börjat att fälla sin fina päls. Jag kunde inte bada henne för då hade allt rasat. Cerano hade sen flera veckor tidigare tappa sin päls men det brukar ju inte märkas så mycket på hanar när de fäller. Maran var dock i toppenpäls.

Våran ras skulle ju gå på fredagen men resan gick jättebra så vi var i Amsterdam tidigare än beräknat så vi åkte runt på landsbygden i Holland och tittade. Jag har sen tidigare endast varit i Holland på snabbbesök och inte sett så mycket av Holland. Något som jag länge undrat är över träskorna som landet är så känt över.

Jag har också provat sådana och inte är dom bekväma det vill jag lova. Döm om min förvåning då jättemånga holländare klampande omkring idessa stora skor, stora som små. Min förvåning blev inte mindre när en lastbilschafför kliver ur lastbilen med sådana träskor på fötterna, kan man verkligen köra med dessa stora båtar på fötterna!!! Tydligt! På kvällen innan utställningen åkte vi till utställningsplatsen och campade på den stora parkeringen för att vara på plats på morgonen.

World Dog Show 2002

52 eurasier var anmälda till utställningen så det var både med spänning och nervositet som vi gick in på utställningen fredag morgon. Jag skulle ju ställa Maran i valpklass och Cerano i unghundsklass och slutligen en fällande Alischa i champion-klass.

Först var det Ceranos tur och vi fixade till pälsen med bästa förmåga då den mesta av ullen hade försvunnit. I hans klass var det fyra hanar anmälda och den vann han med betyget excellent och med en toppenkritik och skulle sen in för fortsatt tävlan om bästa hane. Det är bara den hund som vinner varje klass som går vidare. Så bästa hane från junior-, ungdom-, öppen-, championklass skulle tävla om de två platser man placerar på, bästa hane med cert och cacib och WW-titel och hane nr.2 som får reserv av cert & cacib. Just då när vi ska in och tävla om detta så får Cerano problem med örat. Något som irriterar honom, ett hårstrå eller kanske en insekt. Jag försökte hjälpa honom men inte hjälpte det och han ville varken springa eller stå still. Vi sprang och han skakade på huvudet hela tiden. Domaren gav oss flera chanser men vad hjälpte det. Tyvärr så blev vi inte någon av de placerade. Kan ju nämna att när vi gick från utställningsplatsen så hade inte Cerano några som helst problem med örat! Bästa hane och WW-2002 blev den tyska hanen Djugas v Katharinenholz.



Marita och Cerano

Sen var det Marans tur i valpklass och även hon fick en toppenkritik och blev bästa valp i rasen. (Maran blev sen utplockad bland de sex bästa i gruppfinalen men blev tyvärr inte placerad av de tre man placerar).



Djugas von Katrinenholz tittar in i kameran

Alischa skulle sen in i championklass och där var det 10 tikar anmälda, varav en från Norge (Amica av Nixenspitze) och en från Danmark (Inna v.d. Hofener Rippe) och våran Alischa från Sverige. Vi blev alla placerade i championklass, Inna som fyra, Alischa som trea och Amica på första plats. Amica gick sen upp i topp och blev Bäst i rasen. Jätteskoj även fast jag själv gärna hade stått där. Jättegrattis till Amica och Astrid.



Maran och matte visar upp sig

Både hundar och nudister tillåtna

Utställningen var slut och nu skulle vi ha semester medans vi fortsatte kustvägen ner över Holland och vi gjorde en liten avstickare till Gouda där man gör den berömda osten och det vill jag lova att inte smakade osten där som den gör här hemma, den var helt underbart god. Resan fortsatte sen efter Belgiens kust och in i Frankrike och en bit ner över kusten. Många fina platser fick vi se, vi gick på stranden med hundarna, åt gott och bara hade det skönt.

Vädret var väl inte helt topp men det var bra bilväder för det är inte skönt om det blir för varmt när man ska åka långt. En annan skoj händelse som vi var med om och som jag bara måste berätta om. En kväll letade vi febrilt efter en camping innan det skulle bli för sent. Man varken får eller ska stanna efter vägen i dessa länder då risken är stor för rån. Vi såg då äntligen en liten skylt med en husvagn på och följde den. När vi kom närmare stod det NATURISTCAMPING. Göran sa att det är nog säkert en sån där nudistcamping där folk går nakna. Men envis som jag är och bergsäker på att så var det minsann inte alls utan säkert en naturcamping sa jag. Mina båda resesällskap var mycket tveksamma. Men jag är ju inte blyg av mig och vi åkte in där och det första jag frågade om var om det var tillåtet med hundar. Javisst, sa de men när jag talade om hur många vi hade med oss så blev de lite tveksamma. Ingen sa något om nudist eller något. Men sen helt plötsligt säger mannen till mig. Ni vet väl om att här går folk nakna!

Men även då fann jag mig, kanske lite förvånad då jag hade varit så säker på att det var en naturcamping. Jag sa att vi skulle åka vidare för att hitta en camping där det var tillåtet med alla hundarna.

Så nu har jag lärt mig att naturist är = nudist.

När vi hade kommit en bit ner över den franska kusten så vek vi av in mot landet med riktning mot Luxemburg. Det lilla landet inklämt mellan Frankrike, Belgien och Tyskland. När man är i Frankrike så måste man bara handla vin och det vill jag lova att vi gjorde. Det klirrade både här och där i husbilen, allt var ju så billigt. Tänk en flaska bordsvin för mellan 5-10 kr och ett finare vin för 20 kr och uppåt.

I Frankrike åt vi goda krämiga ostar som i Sverige kostar skjortan. Här från 10 kr/st.

Sen anlände vi till Luxemburg, och där var allt vin och sprit jättebilligt så då fick vi lov att handla mer. Bensin och diesel var kanonbilligt så det var till att fylla tanken. Dieseln låg på strax över 5 kr/litern. Så skulle vi ha det i Sverige.

Vi skulle passa på att handla lite och var in i en stor affär som hade allt från möbler till mat. Och där kan man snacka om att det var frächt. Det var blankrena golv. Alla hyllor var perfekt, allt var i ordning. Olika charkdiskar för olika varor. Kött i en, fisk i en, ost i en annan, frukt och grönt i en egen m.m. Det var verkligen en fröjd för ögat.

Jag har aldrig sett något liknande.

Nu är ju Luxemburg inte så stort så det var ganska fort överstökat. Vi fortsatte sen genom en del av vackra Moseldalen i Tyskland och sen uppöver mot Danmark.

Visst är det skönt att få åka på semester men det är rätt skönt att komma hem också.

Många mil blev det men också många intryck (och vinflaskor) rikare.

Planerar redan för nästa sommars resa!



Aska och Alischa

Bilder till Årsbok

**SvEUK gör en årsbok och
behöver bilder på alla hunder
i Sverige från 1994 till
2001. Maila bilderna i
300dpi eller skicka med
vanlig post till:**

yvonne@distinct.se

**Yvonne Benzian
Per-Hans Väg 7
436 50 Hovås**

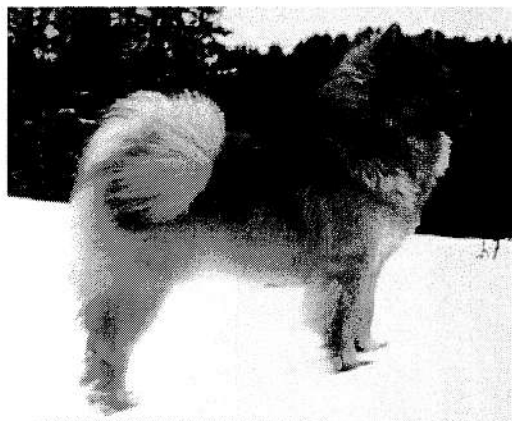
**Ifall du vill ha tillbaka dina
papperskopior måste du
skicka med ett frankerat
kuvert med namn och
adress.**



VALPAR FINNS FÖR LEV. VECKA 39
e. Such Nuch NV-01
Rhone des Chevaloupsgreg
u. Nefere des Chevaloupsgreg



VALPAR PLANERAS EFTER SÖSKÄRS CERA HÖSTEN 2002
På SvEuk rasspecial 2002 blev Cera Bim och fick cert
Intresserad kontakta oss via telefon eller mail



Ceras tilltänkta
FINCH Northernpride John Travolta

Kennel Leionspitz

Marita Andersen & Göran Carlstedt
Siknäs Vansbrov. 129 792 92 Mora Tel.0250-66 30 64
leionspitz@telia.com
<http://hem.passagen.se/hobbe2>

VÅRA PARNINGAR FÖLJER GIVETVIS SVEUK AVELSREKOMENDATIONER!

Guldhunden

Du har väl inte glömt tävlingen Guldhunden, där Sveriges mest framgångsrika Eurasier koras. Här räknas både skönhet, flit och temperament.

Regler

Din hund får poäng för de fem bästa utställningsresultaten, perioden 1 januari till 31 december, från officiella svenska utställningar samt utställningar, även inofficiella, som arrangeras av Svenska Eurasierklubben. Alla instruktörsledda kurser, tävlingar, mentalbeskrivning, Hd-, Ad, Patella- och ögonundersökning.

Utställningar

Deltager	5 poäng
BIR	8 poäng
BIM	6 poäng
Bhkl/Btkl 1,2,3,4	4,3,2,1 poäng
BIG 1,2,3,4,R	10,9,8,7,6 p
BIS 1,2,3,4,R	15,14,13,12,11 p
Hp	2 poäng
Ck	4 poäng
Cert	5 poäng
R-Cacib	3 poäng
Cacib	6 poäng

Instruktörsledda kurser

Skriv datum 10 poäng + 1 poäng/gång

Lydnad och agility

Tävlart i lydnad oavsett poäng och placering

Klass 1 - elit 5 poäng

Agility 5 poäng

Detta får räknas med varje år

Mentalbeskrivning	5 poäng
Hd-röntgat	5 poäng
Ad-röntgat	5 poäng
Patellaundersökt	5 poäng
Ögonllyst	5 poäng

Kopior på resultat och intyg skickar du till:

Eva Ohlsson
Rasbo Ryssbol
755 96 PPSALA
018 - 36 80 17

Smålandsträff

Den första officiella eurasier-träffen i Småland hade vi den 3 augusti på Vimmerby Brukshunsklubb. Ett tiotal eurasier med sina respektive familjer var med och jag tror att det faktiskt var uppskattat.

Vi hade fått hyra hela klubbområdet, som var inhägnat – detta gjorde det möjligt att kunna släppa alla hundarna. Efter sedvanlig hälsningsceremoni hade våra hundar ett mycket stort område att springa omkring och leka på. När vi alla samlats började vi dagen med en tipspromenad. Det var två som hade 11 rätt och den ena av dem var en av de yngsta deltagarna. Grattis till båda. Vi hade plockat ihop lite hundgodis som vinster och alla fick också en deltagarpåse med godis till sin hund.

Efter att ha provat på klubbens Agilitybana tog vi en välbehövlig paus med kaffe, te, dricka och småfranska. Efter pausen hade vi lite utställningsträning för de som ville.

Nu hoppas vi på att det ska bli fler sådana här träffar och då kanske bara för att gå promenader tillsammans med våra underbara hundar. Vi som bor i och omkring Vimmerby brukar träffas ganska ofta och alla som vill vara med behöver bara slå mig en signal för att få veta lite mer om tider, då det är omöjligt att hinna få med detta i Eurasier-Bladet.

Ulla-Carin Torney

Elisabeth tränar Junna



Hej!
Det är jag som är Yo-Yo,
Sund Stamm´s Yo-yo!

Jag tänkte bara gratulera mina mattar
Susanne & Therese Lundgren,
min pappa Sund Stamm´s San Sebastian och
min syster Sund Stamm´s Vinna Von Vipfel
för sina vinster i Askersund den 10/8-02!



Foto och hundtolk: Josefine Ekman Isamashii´s Akitor.

Syrran blev BIM m. cert & cacib
Och papsen blev BIR m. cert & cacib dessutom
blev han BIG 1:a!!

GRATTIS!!

Hundskinn absolut inget för människor Svenska Kennel- klubben kräver importstopp för hund- och kattskinn

I Sverige anser de flesta att hund och katt är sällskapsdjur och inget man gör pälsar av. Trots detta köps i Sverige en mängd produkter tillverkade av just skinn från hundar och katter, i de flesta fall helt omedvetet eftersom skinnen oftast deklarerar under diverse fantasinamn.

Svenska Kennelklubben vill uppmärksamma att denna handel finns och verka för att den stoppas. Vi har därför, som ett första steg, skrivit till jordbruksminister Margareta Winberg och bett om ett importförbud inom såväl Sverige som övriga EU-länder mot hund- och kattskinn och för produkter som innehåller dessa. I USA finns denna lag redan och påföljden för den som bryter mot den kan bli mycket höga böter eller fängelse.

I dansk TV sändes för en tid sedan en dokumentär, gjord av Manfred Karreman, om handeln med katt- och hundskinn. Filmen visar hur katter och hundar plockas upp från gatan, skärs upp och flås levande medan de hålls fast med ståltråd stucken genom nosen och rep runt halsen och den har fått åtskilliga av våra medlemmar att upprörd höra av sig och be oss öka våra ansträngningar. Efter att själva ha tagit del av denna upprörande film förstår vi dem och tar kraftigt avstånd från den ovärdiga och plågsamma behandling djuren i filmen utsätts för. Filmen har vi skickat till Jordbruksministern för att understryka vår begäran om ett importstopp.

Skinn från katter och hundar förekommer ofta som inner-skin i skor, pälskanter på t.ex. jackor, i arbetshandskar, kragar, på leksaker och liknande. Eftersom tillverkarna av dessa produkter oftast är väl medvetna om att de flesta människor inte vill ha pälsprodukter från det de uppfattar som husdjur används en rad olika, påhittade namn (se listan bredvid). Svenska Kennelklubben uppmanar därför den som köper skinnvaror att vara vaksam på vad det är man egentligen köper. Kräv att butiken kan deklarerar vilken typ av skinn deras produkter innehåller. Om vi alla hjälps åt att undvika att köpa dessa varor kan vi förhoppningsvis gemensamt påverka tillverkarna att välja andra alternativ.

Vanliga namn på hund- och kattskinn:

Hundskinn kan kallas:

Gae-wolf
Sobaki
Asian jackal
Gou-pee
Goupee
Kou pi
Gubi
China wolf
Asian wolf
Pommern wolf
Loup d'Asie (wolf of Asia)
Asiatic raccoon dog
Corsac fox
Dogues du Chine

Hundskinn kan kallas:

Special skin
Lamb skin
Mountain goat skin
Sakhon Nakhon lamb skin

Kattpäls kan kallas:

Housecat
Wild cat
Katzenfelle
Goyangi
Mountain cat
Lipi
Genotte

Bilder till tidningen.

Jag behöver massor av
Eurasierbilder till tid-
ningen. Maila eller
skicka!

Redaktören

Diplom till höftledsröntgade hundar!

Eurasierklubben vill visa sin uppskattning till de medlemmar som ansvarsfullt låtit höftledsröntga sin hund och delar därför ut diplom till alla röntgade hundar. Diplomet kostar naturligtvis inget och det spelar ingen roll vad hunden har för röntgenresultat. Vi får information om genomförd röntgen via Kennelklubben, men har du köpt eller importerat en röntgad hund eller är utländsk medlem ska du skicka kopia på stamtavla och röntgenpapper för att få ditt diplom, adress se nedan.

Höftledsdysplasi (kallas HD) förekommer inom rasen och det är mycket viktigt att vi får en överblick av problemet. Höftledsdysplasi är ärftligt och arvs gången är ganska komplicerad så det är inte helt lätt att avla bort felet. Vi är nu anslutna till Kennelklubbens hälsoprogram vilket innebär att alla hundar som används i avel först måste röntgas. För att få ut maximal information om vår ras hälsotillstånd är det av mycket stor vikt att så många hundar som möjligt röntgas, helst hela syskonkullar. Även om din hund inte är tänkt för avel är det viktigt att den röntgas.

Det enda sättet att få veta om hunden har höftledsdysplasi och graden av detta är genom röntgen. Det görs på djursjukhus efter att hunden har fyllt ett år. Samtidigt bör man passa på att låta röntga hundens armbågar, för här förekommer även hos eurasier ett ärftligt fel (kallas ofta AD).

Att höftledsröntga kostar 695:-, röntgar du armbågarna samtidigt kostar det ytterligare 280:- (prisexempel Albano i Stockholm, dec -00). Både HD och AD förekommer i olika svåra grader, men det är inte alls säkert att hunden lider även om den har ett fel. Men har du en gång röntgat och fått vishet om hur din hunds leder ser ut, så kan du i ett tidigt stadium uppmärksamma om din hund visar smärta. Likaså kan det vara skönt att veta hur hunden är byggd om du vill låta den arbeta hårt. Förekommer ett fel är det viktigt att inte överanstränga hunden, att den hålls vältränad och muskulös samt att den inte får bli för tjock, för att den skall hålla i så många år som möjligt.

Skicka kopia på stamtavla och röntgenutlåtande till:
Anna-Karin Lundberg, Njupkärrsvägen 84, 135 46 Tyresö
tel : 08-798 35 43 epost: annakarin@home.se

HD-, AD- och patellaresultat

Eurasier röntgade i Sverige/Norge	HD	AD	Patella	Ög
Kullhagas Daisy on Popup	B			
Popsie's Kinnda	C	UA		
Zeldas Speed King	A	Lindrig		
Edeängs Nila S49161/98	A	UA		
Foxfire Amigo	A	UA,	0/0	
Kullhagas Bilady on Lady Sunrice	A			
Lundvangs Cayenne	E	UA		
Sund Stamm's Viking v Vipfel	C	UA		
Sund Stamm's Vilja v Vipfel	A	UA	0/0	
Sund Stamm's X-tra Vaganc to Foxfire			0/0	
Ilifo's Amina			0/0	
Söskärs Cleo	A	UA	0/0	
Sund Stamm's Wilde v Vipfel	D			
Ilifos Anton	A	UA	0/0	
Zeldas the Call of the Ktulu	C	UA		
Allora	A	UA		
Aquila (oregistrerad)	A	UA	0/0	

Förklaring till resultaten:

HD	
A	Utan anmärkning
B	Ej dysplasi
C	Lidrig dysplasi
D	Måttlig dysplasi
E	Kraftig dysplasi

AD	
UA	Utan anmärkning
LBP	Lindriga benpålagningar
MBP	Måttliga
KBP	Kraftiga

Patella	
Grad 0	Patella normal
Grad 1	Patella ligger på plats men kan luxeras manuellt. Den återgår spontant i normalt läge.
Grad 2	Patella luxeras lätt manuellt eller spontant, den är mestadels luxerad men kan reponeras.
Grad 3	Patella är permanent luxerad och kan icke reponeras.

Träff i Göteborg

Av Yvonne Benzian

Vi börjar bli många i Västsverige som upptäckt vår underbara ras. Det märktes på vår rasträff den 19:e augusti, det var 11 Eurasier med tillhörande familjer som möttes på Nya Varvets Hundskola i Göteborg.

Det var både valpar och vuxna hundar som lärde sig ett och annat av Mia på hundskolan denna kväll. Vi fick träna på kontaktövningar, förbudsövningar och annat spännande. Dessutom fick vi förklaringar till varför övningarna var bra och lättförståeliga för hundarna.

Bland annat tränade vi på att hundarna skulle "koppla sig själva", på att vänta på att ta godis, på att de skulle söka kontakt med oss när de undrade över något och på gå med ögonkontakt.

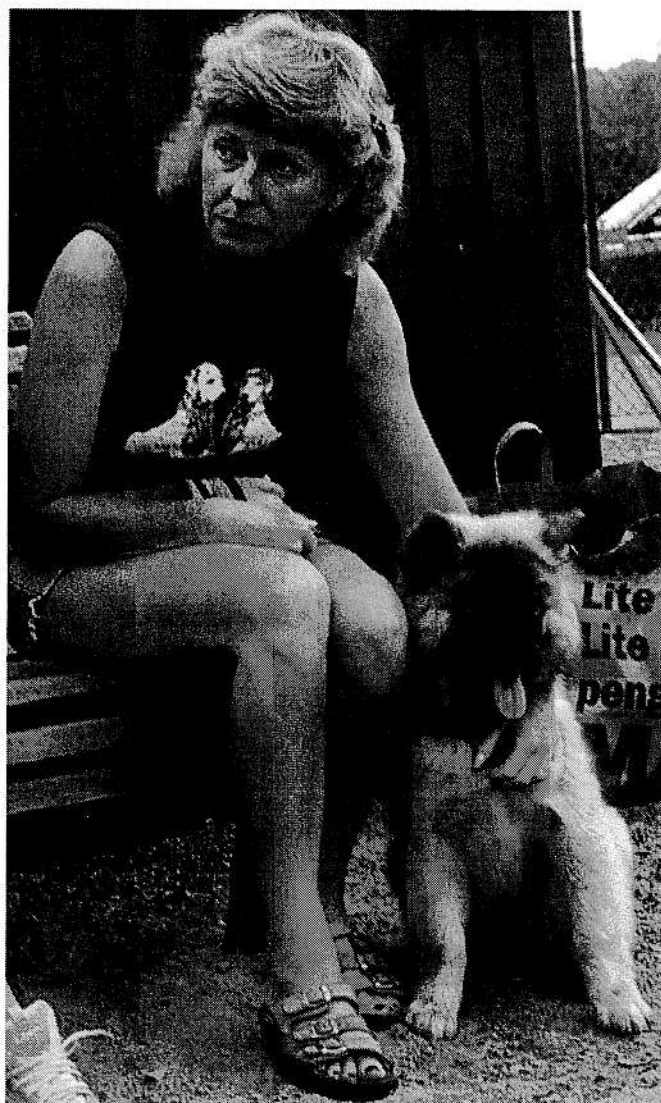
Till sist fick hundarna leka ihop. Jag tror att de flesta av oss tyckte att kvällen både var rolig och nyttig.



Hela gänget



Bilbo och Åsa



Eroz med matte

Utställnings- resultat

Malmö Int, 15/6-02 Dom: H. Wiblishauser, 2+1

Hanar

Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 2 Cert R-Cacib Askan v Treenetal

Chkl 1 ck bhkl 1 Cacib BIR SUCH DkUCH Athos aus Kaltenbroich

Tikar

Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 2 S U ChIntUCH DKUCH KBHV-98 Inna
Cert Cacib BIM v.d. Hofener Rippe

Avesta Int, 16/6-02 Dom: Per-Erik Wallin, S, 2+0

Hanar

Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 2 Cert R-Cacib Zeldas Speed King

Chkl 1 ck bhkl 1 Cacib BIR BIG-2 SUCH FinUCH SV-00 SV-01
Sund Stamm's Rebellion

Borås Nat, 30/6-02 Dom: Nils-Arne Törnlov, S 2+2

Hanar

Junkl 1 Junkk 1 ck bhkl 1 Cert BIR Lejonbols Atlas
Ökl 2 Leiionspitz Basso

Tikar

Junkl 2 Lejonbols Valkyria
Ökl KEP Zeldas Lady Luck

Halmstad Nat, 13/7-02 Dom: Freddie Klindrup, DK, 2+3

Hanar

Junkl 1 Junkk 1 ck bhkl 1 Cert BIR Foxfire Barney
Junkl 1 Junkk 2 ck bhkl 2 Leiionspitz Chirac

Tikar

Junkl 1 Junkk 1 Leiionspitz Chanel
Junkl 1 Junkk 3 Leiionspitz Chéri
Junkl 1 Junkk 2 Sund Stamm's X-tra Vaganc to
Foxfire

Halmstad Int, 14/7-02 Dom: Rita Tranin, Isr, 4+2

Hanar

Junkl 1 Junkk 1 ck bhkl 3 Foxfire Barney
Junkl 1 Junkk 2 Leiionspitz Chirac
Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 2 Cert R-Cacib Söskärs Cerano
Chkl 1 ck bhkl 1 Cacib BIR SUCH DkUCH Athos aus
Kaltenbroich

Tikar

Junkl 1 Junkk 1 ck btkl 1 Cert BIM Leiionspitz Chéri
Junkl 2 Sund Stamm's X-tra Vaganc to
Foxfire

Västerås Nat, 20/7-02 Dom: Rune Malmberg, S, 6+2

Hanar

Junkl 1 Junkk 2 ck bhkl 4 Jekaro's A'Fang
Junkl 2 Sund Stamm's X-tra Xcodus
Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 2 Cert Lundvangs Cassius-Clay
Ökl 1 Ökk 2 ck bhkl R Sund Stamm's san Sebastian
Chkl 1 ck bhkl 1 BIR IntUCH NordUCH DkUCH
NordV-99,00 Sund Stamm's
Lord Lanson

Chkl 1 ck bhkl 3

SUCH FinUCH SV-00 SV-01
Sund Stamm's Rebellion

Tikar

Ökl 1 Ökk 1 ck btkl 1 Cert BIM Sund Stamm's Venus von Vipfel
Ökl 1 Ökk 2 Sund Stamm's Vinna von Vipfel

21/7-02 Piteå Int Dom: Tina Permo, S, 0+1

Tikar

Ökl 0 Ilifos Alenka

Teckenförklaring

Junkl	Juniorklass
Junkk	Juniorkonkurrentklass
Ökl	Öppen klass
Ökk	Öppen konkurrentklass
Chkl	Championklass
Hp	Hederspris
Ck	Championkvalitet
Cert	Certifikat
Bh	Bästa Hanhund
Bt	Bästa tik
Bir	Bäst i Rasen
Bim	Bäst i motsatt kön

För dig som vill lära dig mer rekommenderas att gå in på www.skk.se. Följ länken "Så här går det till på en hundutställning".

Västerås Nat, 21/7-02 SSUK Dom: Leif Lehman Jörgensen, DK 4+3

Hanar

Junkl 1 Junkk 1 hp Sund Stamm's X-tra Xcodus
Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 2 Cert NV-01 Rhone des
Svensk & Norsk Champion Chevaloupsreg
Ökl 1 Ökk 2 Sund Stamm's san Sebastian
Chkl 1 ck bhkl 1 BIM IntUCH NordUCH DkUCH
NordV-99,00 Sund Stamm's
Lord Lanson

Tikar

Junkl 1 Junkk 1 ck btkl 2 Leiionspitz Chéri
BIS-3 Junior
Ökl 1 Ökk 2 Sund Stamm's Venus von Vipfel
Ökl 1 Ökk 1 ck btkl 1 Cert BIR Sund Stamm's Vinna von Vipfel
Uppfödarklass
Uppfkl 1hp BIS-4 Kennel Sund Stamm's

Ransäter Int, 27/7-02 Dom: Ove Germundsson, S, 1+4 (0+1)

Valpar tikar

Valpkl del. ej Zeldas Ala-Tin-Gala

Hanar

Junkl 1 Junkk 1 ck bhkl 1 Cert BIR Lejonbols Phoenix

Tikar

Junkl del. ej Edeängs Mikra
Junkl del. ej Lejonbols Amber
Junkl 1 Junkk 1 hp Lejonbols Indra
Ökl 1 Ökk 1 ck btkl 1 Cert Zeldas Devil's Dance
BIM Svensk Champion

Sundsvall Int, 3/8-02 Dom: Zidy Münsterhielm Ehnberg, Finl

Tikar

Junkl 1 Junkk 1 Leiionspitz Chéri

3/8-02 Sundsvall SSUK Nat Dom: Rolf Lundman, S

Hanar

Chkl del. ej SUCH NUCH NV-01 Rhone des
Chevaloupsreg

Tikar

Junkl 1 Junkk 1 ck btkl 1 Cert Leiionspitz Chéri
BIR BIS-3 Junior

10/8-02 Askersund Int Dom: Glenyse Acreman 5+4

Hanar

Junkl 2 Leiionspitz Chevalier
Junkl 1 Junkk 2 ck bhkl 2 Leiionspitz Chirac
Junkl 1 Junkk 1 hp Sund Stamm's X-tra Xcodus
Ökl 1 Ökk 2 Lundvangs Cassius-Claygare

Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 1 Cert
Cacib BIR BIG-1

Tikar

Junkl 2

Junkl 1 Junkk 1 ck btcl 2

Ökl 2

Ökl 1 Ökk 1 ck btcl 1 Cert

Cacib BIM

Uppfödarklass

Uppfkl 1hp

Sund Stamm's san Sebastian

Leiionspitz Chanel

Leiionspitz Chéri

Roxette de Niou Tchouang

Sund Stamm's Vinna von Vipfel

Kennel Leiionspitz

1/9-02 Torsåker Int Dom: Paula Heikkinen Lehkonen, Finl

Hanar

Junkl 1 Junkk 1 ck bhkl 1 Cert BIM

Ökl 1 Ökk 3

Ökl 1 Ökk 1 ck bhkl 2 Cacib

Ökl 1 Ökk 2 ck bhkl 3 R-Cacib

Tikar

Junkl 1 Junkk 2

Junkl 1 Junkk 1 ck btcl 3

Ökl 1 Ökk 3 ck btcl 4

Ökl 1 Ökk 4 ck btcl R

Ökl 1 Ökk 1 ck btcl 1 Cert

Cacib BIR

Ökl 1 Ökk 2 ck btcl 2 R-Cacib

Ökl 1 Ökk R

Avelsklass

Avelskl 1 hp

Uppfödarklass

Uppfkl 1hp

Sund Stamm's X-tra Xcodus

Edeängs Hugo

Fedor v Tamardan

Zeldas Speed King

Edeängs Mikra

Leiionspitz Chéri

Edeängs Black Beauty Only You

Edeängs Helga

Edeängs Hilda

Edeängs Hilde

Sund Stamm's Vanja von Vipfel

Fedor v Tamardan

Kennel Edeängs

Uppfödarserien

Nu har turen kommit till Marita Andersen och Göran Carlstedt, Kennel Leiionspitz, att svara på Eurasierbladets frågor och berätta om sin syn på Eurasiern och sin uppfödning. I familjen, som bor 4 mil söder om Mora, ingår även Jonas, 13 år och Tobias 12 år.

Hur kom du i kontakt med Eurasier?

Första gången jag kom i kontakt med eurasier var sommaren -94 hos Leena Korpi som hade tagit hem sin första tik från Finland. Min bild av spetsar var väl inte den bästa med mycket jägare omkring mig och med många skällande jakthundar i varannan gård så var det inte något positivt tanke jag hade om spetsar. Leena fick sen på hösten-94 sin första kull med 7 hanar och ur den så köpte vi "Fille", vår första eurasier.

En mycket underbar och positiv upplevelse och snart hade vi vår andra eurasier i vårt hem. Intresset för denna underbara ras var nu stort och tanken på uppfödning fanns där, men att hitta en tik som inte var besläktad med det som redan fanns i Sverige var inte lätt. Sommaren -96 fick jag genom en annan eurasierägare reda på att det hade fötts 3 valpar i Öds-mål efter heltyiska föräldrar. Jag hade inget telefonnummer och knappt ett namn men med lite detektivarbete så kom jag i kontakt med Eva & Klaus Schrimpf, nyinflyttade från Tyskland. Hos dem hade det föddes 2 hanar & 1 tik och lyckan var stor när jag fick veta att den lilla tikvalpen inte redan var bortlovad. Det blev ett besök och vi bestämde då att Aska skulle bli vår och våran första eurasiertik.

Lyckan var STOR!! Aska blev sen våran stamtik och starten med vår uppfödning av eurasier.

Aska är och kommer alltid att stå mig mycket nära och är inte bara vår stamtik utan också den som håller ordning och reda på de övriga hundarna här hemma. En stark ledartik som ingen sätter sig upp emot!

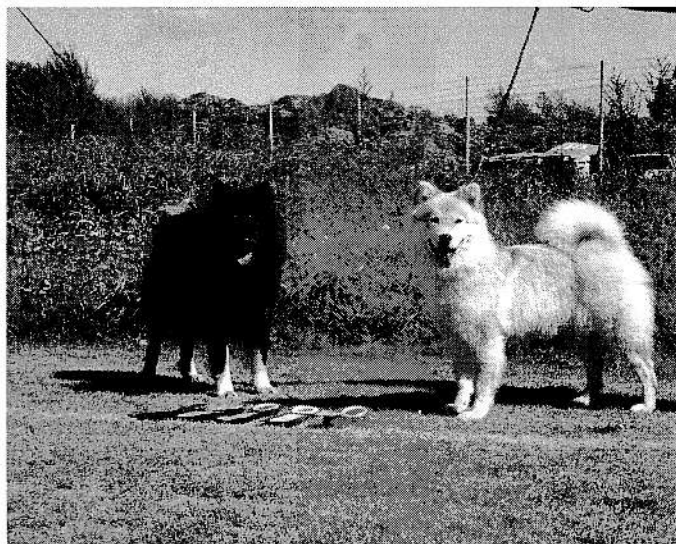
Hur länge har du varit involverad i rasen och hur många kullar har du fött upp?

Vi har nu haft rasen i snart 8 år och har aldrig ångrat det, skulle idag aldrig kunna tänka mig att vara utan eurasier i familjen. Det har hittills blivit 6 kullar hos kennel Leiionspitz.

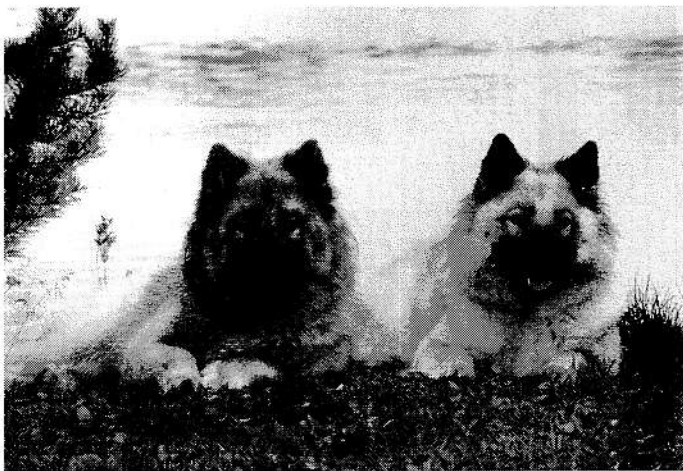
Sen har jag varit involverad i Svenska Eurasier-klubbens sen starten -97 men trappade ner arbetet i klubben nu efter årsmötet -02. Ett roligt arbete men också mycket tidskrävande och jag vill nu ha mer tid för familj och hundar. Kanske om några år när jag har laddat batterierna igen! Just nu finns 8 eurasier i vårt hus.

Finns det en eller flera Eurasier som du speciellt vill nämna?

Oj, ja det finns nog många. Våran Leiionspitz Alischa som har betytt oerhört mycket för oss. Hon har charmat många genom åren med sitt positiva sätt och utstrålning både i ring



Sund Stamm's San Sebastian och Lejonbols Indra. BIR och BIM, båda med cert. Sebastian blev även Grupp-4.



Leionspitz Alischa och Söskärs Aska

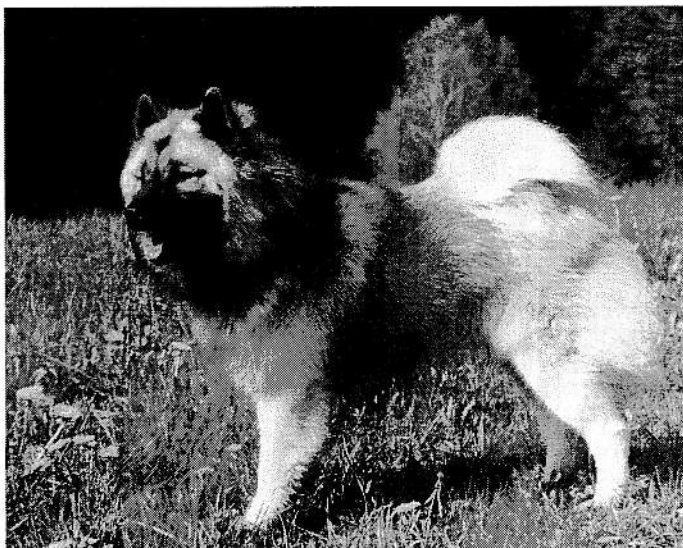
en och utanför och har skapat många kontakter med både rasintresserade och valpköpare både inom Sverige och utanför landets gränser. Att vara i utställningsringen är något som Alischa älskar, att få visa upp sig.

Askas far, Ajus v Paulsberg har jag under flera år beundrat på kort och jag vill lova att det var en mycket positiv upplevelse när jag för några år sedan fick träffa honom "live" i Tyskland. Snygg, trevlig och är för mig en perfekt rasrepresentant både till det exteriöra och mentala.

Vårans stamtik Aska är också en mycket bra tik även fast jag kunde önskat något mindre storlek på hennes öron och lite mera päls, hon har en mycket bra kropp och ett toppentemperament när det gäller både människor och andra djur.

Söskärs Cerano är också en hund som jag vill nämna som en mycket bra rasrepresentant. Harahill's Cassandra i Finland är också en hund som jag beundrar oerhört mycket. Och när jag i våras fick frågan om parning mellan våran import (delägd med Kennel Foxfire) Rhone des Chevaloupsgreg och Cassandra så var det klar att jag kände en viss smicker.

Cassandra är en vacker, mentalt stabil och mycket bra rasrepresentant. Sen får vi ju inte glömma våran unga dam Leionspitz Chéri som har fått mycket av sin halvsyster Alischa när det gäller att charma folk, 10 månader gammal med inställningen först, störst och bäst! Det finns många



Ajus von Paulsberg

eurasier som jag skulle vilja nämna men alla får tyvärr inte plats här.

Hur tänker du om, och planerar ditt avelsarbete ?

Rasen är ju förhållandevis färsk i vårt land och vi får ju avla därefter. För mig så är det viktigt att vi ökar populationen i vår ras även om det blir på bekostnad av att rasen kanske inte blir så homogen nu i början. Parningar med hög inavel är också något som jag inte tycker är så positivt i våran lilla ras och något vi bör undvika. Med hög inavel följer så mycket som inte är så positivt, rassjukdomar och ofta dålig mentalitet. Man dubblar ju både på det goda och onda! Kom ihåg att inget enda djur är felfritt i genetisk mening! Det är ju mycket viktigt med den exteriöra biten men viktigast är dock ändå vad vår ras har i huvudet. Den ska fungera i familjen och den miljö den vistas i och det är för mig väldigt viktigt. Det är viktigt att vi underviker att avla på mentalt instabila hundar, det ligger i vårt ansvar som uppfödare att hitta hundar som är bra för avelsarbetet även om det kanske blir några mil extra att åka.

Sen blickar jag mycket på eurasiern i dess hemland, hur ser den ut där, vad har hänt med rasen sen den skapades. Har vi hundar här i Sverige som stämmer bra överens med standarden? Standarden är ett viktigt redskap i vårt avelsarbete och något vi alltid bör ha i tanken när det gäller val av avlesdjur.



Söskärs Cerano

Finns det något mer du vill berätta om?

Jag hade önskat att det fanns en större öppenhet mellan uppfödarna inom rasen, vi drabbas alla av både positiva saker och bakslag i vårt avelsarbete och hade vi kunnat dela med oss av erfarenheterna till varann så hade mycket vunnits i avelsarbetet med eurasier.

Jag hoppas att de som tar över efter oss uppfödare som nu håller på med eurasier kommer att uppskatta vårt arbete för rasen!

Nalles spalt

Tjjjaaaa-Baaaa!

Ja, nu har det hänt, jag har chockat alla igen. Man har blivit stor kille, lika bra att sköta sig då.

Vi var uppe i Siknäs, fick ju träffa alla kompisarna ,skojigt må jag säga.

Innan vi åkte upp var Leo och jag iväg och blev badade. Min matte orkade inte själv denna gång, för som hon sa, är vi lite bråkiga när vi skall badas. Vi blev JÄTTEtjusiga, mjuka och fina i pälsen.

Mika fick jag rå om ordentligt denna gång, och mina andra tvåbeningar kom oxså upp, men tyvärr ej på motorcyklarna. Vi åt en massa gott, pratade med allt och alla. Sen var det vila som gällde, för den stora dagen kom sen.

Jag misstränker att alla mina kompisars tvåbeningar slog vad om vad jag skulle hitta på för hyss denna gång, men jag lurade hela bunten.

Jag var en riktig HÖGODDSARE kan man lugnt påstå. Fick MÅNGA priser, väldigt fina vandringspriser, + en massa annat. bl.a. ett par målarbyxor till min matte, hon blev jätteglad, äntligen slipper hon förstöra sina träningsoveraller, inte för att hon tränar nåt nämnvärt, men ändå. Matte fick oxså en väldigt snygg T-shirt med solrosor på.

Mat, koppel, halsband, och lykta+ en massa annat. Nu var det ju inte alla som fick allt det där, jag skötte mig för ovanlighetens skull, gick alltså och blev BIR och BIS.

Matte blev så glad att hon skrek, jag fick riktigt skämmas för henne. Många tvåbeningar tog foto på mig, men klantmatte glömde sin kamera hemma på köksbordet. Typiskt henne, när man för ovanligheten gör bra ifrån sig. Tur att så många andra tog foto.

Hemresan var en pårs, vi åkte i husses jobbarbuss.

Skrammel och konstiga lukter. Tur att vi kom hem med livet i behåll. Nu är allt lugnt ett tag, men vi får snart träffa Mika igen. Vi skall tydligen åka till Norge, har hört ryktas om att jag skall ställas ut i Trondheim, räcker det inte nu????? Jag bara undrar. Matte har tydligen fått blodad tand som man säger. Jag kanske skall börja busa igen, så ledsnar hon på att ställa ut mig och jag får träffa alla polare utan några krav. Häftigt eller hur???

Våra fiskar i dammen har fått fnatt. Det kom en solstråle ner i dammen, och alla 6-fiskar betedde sig som laxar, de lekte. Matte hittade några romkorn på filtret, hon blev alldeles lyrisk och började ringa runt till kompisar. Tänk om det blir yngel? Då kan äntligen Leo och jag få oss en fisk, då märker nog inte matte om nån saknas.

Det har varit jättevarmt nu en längre period, och äntligen börja det regna lite. Det var riktigt skönt, fast jag inte tycker om att bli blöt. Matte fixade en genomskinlig plastbytta att ha fiskrommen i, hon tror att de skall kläckas. Nu är det ju ingen hönsamma som ligger och ruvar, utan dom stackars småglinen får klara sig själva.

Nu stack vi till Norge, till Mika och hennes tvåbeningar. Vi



fick bo hos dom, snacka om STOOOR GÅRD.

Mika hade en häst där, Leo undrade vad det var för ras på denna hund, hon var väldigt stor och fin. Hästen fyllde 25:år när vi var där, så Astrid köpte en blöt-kake (ursäktastavning-en) för att gratta sin häst.

Matte trodde att det var bröd som blivit uppblött, men vad hon bedrog sig, det var en jättetjusig tårta med rosor och grädde. Vi alla Mika, Leo och jag blev utan, för hästskrället åt upp allt själv. Visst brukar man bjuda på kalas när man fyller år?

Nu fick vi ingen tårta, men Leo stack upp i hagen dan därpå och slickade i sig resterna efter grädden.

I Trondheim gick det riktigt bra igen, jag blev BIR och fick ett Cert, det betydde alltså att jag blev Norsk- svamp. Matte fick än en gång en gråtattack, måste hon jämnt skämma ut mig så, jag bara frågar?

Nu skall hon tydligen till Oslo med mig i augusti. Jag tycker att det räcker nu, tänker börja busa igen, så slipper jag tävla, jag vet ju att jag är snygg, det säger till och med Sunnie. Resan hem var lång och jobbig. Leo hade riktig träningsvärk efter att ha busat med Mika, så han tyckte det var jobbigt att sitta så trångt så länge. När vi kom hem blev alla grannar glada att det hade gått så bra, så min reserevhusse Anders, han som lånar mig ibland, köpte grisöron åt mig. Jag delade naturligtvis med mig av dom till Leo. Nu skall jag vara riktigt ärlig, hade jag fått bestämma hade jag ätit dom själv, men matte gav även till Leo. Mina tvåbeningar, dom med motorcyklarna skrämde slag på mig häromdagen. När de skulle åka hem satte de på sig ett extra huvud, jätteläskigt, det fattades nämligen ÖGON. Jag kan inte förstå varför de behöver extra huvud, deras är ju bra som dom har. Matte förklarade att det var hjälmar, och att man måste ha sådana när man åker cykel. Konstigt påfund men OK. En fråga bara, måste vi hundar oxså sätta på oss sådant?????

Nä, nu måste jag sluta för denna gång, skall förbereda mig för Norge och Oslo.

Ha det, många kramar och tassar till er alla.

Från Sund Stamm's Pom-Pom's Pigallé

Alias Nalle

Raspromenad i Tyresö!

Mitt i glödhetaste sommaren träffades några eurasier-vänner i Tyresö. Först var det lite osäkert hur många vi skulle bli, för det var mitt i semestertider och många var bortresta. Vi samlades på parkeringen "bredvid skogen" och väntade in alla deltagare. Tyvärr missade vi en eurasierspekulant som åkt ändå från Strängnäs bara för att träffa eurasier i "verkligheten", hon hade tidigare träffat vår ras på utställning och var nyfiken. Det var hemskt synd om henne, som kom för sent och fick åka hem igen utan eurasierintryck.

Vi var nio eurasier och en wheaten terrier som knallade in i Erstaviks skogar. Trots att vi gick i skuggan inne bland träden var det varmt och jobbigt. Hundarna hittade diken att svalka sig i, men vi var varma. Terriern Selma hittade också ett dike att bada i, men just det vattnet var sumpsegt av skogsmylla och liknade mest tjock chokladsås. När hon kloffsat några meter längsmed diket med chokladsås upp till nacken klättrade hon upp igen. En terrier som man doppar i choklad får korkskruvar, visste ni det? Det såg lustigt ut. Selma själv skakade sig glatt medan vi människor skrikandes kastade oss undan från bruna droppar som skvätte i luften.



Det var så varmt att vi tog en ordentlig genväg direkt till sjön, vi orkade inte gå så långt som planerat. Vi hittade en klipphäll vid sjön där hundarna lätt kunde gå ned och bada, under tiden packade vi upp våra medhavda matsäckar och åt lunch. Två valpar var med och de busade med varandra. Den lite äldre valpen upptäckte för första gången hur kul det var att bada, och HEJ vilken uppvisning han bjöd på! Vi köpte lotter och delade ut vinster bestående av hundtillbehör, samt köpte hundkex billigt till våra vovvar. Så småningom packade vi ihop våra saker och gick tillbaka till bilarna. På parkeringen blev det lite eurasiersnack innan alla försvann hem till sitt. Vi var överens om att det är kul att ses, även om det inte är några stora arrangemang runt omkring. Jag hoppas alla var nöjda och att vi snart kan ses igen!
Tack alla tappra eurasievänner som trotsade hettan,
Anna-Karin Lundberg

Avels- och uppfödarmöte den 13 oktober, 11.00

Årets viktigaste möte för dig som är uppfödare, äger en avelshund eller är intresserad av rasen.

Vi träffas i Svista Vårdshus utanför Uppsala för att diskutera Eurasiern i Sverige och arbeta fram klubbens avelspolicy och valpförmedlingsregler. Som du kan se i brevet från Per-Erik Sundgren i detta nummer, är det framtida avelsarbetet av största vikt. Rådgivande moderator på mötet är Christina Sahlström, kennel Dandelion. Hon har lång erfarenhet av hundar och avelsarbete.

Anmälan till Anna-Karin Lundberg 08-798 35 43, annakarin@home.se.

Du kan boka rum på Svista Vårdshus 018-36 73 01, eller 018-36 76 70.

"För att komma till källan måste man gå mot strömmen"



Rapport över avelssituationen inom rasen

EURASIER

Allmänt.

Rapporten avser hela den period, november 1988 – till juli 2002, som valpar av rasen har registrerats i Sverige. Materialet omfattar 331 hundar ur totalt 75 kullar med i medeltal 4,4 valpar per kull. De tidigast registrerade valparna ser dock ut att ha varit importvalpar, med bara en eller två valpar registrerade, något som drar ned den genomsnittligt beräknade kullstorleken. Den svenska uppfödningen tyck ja startat först år 1994 och beräknat från det året är den genomsnittliga kullstorleken 4,6 valpar i sammanlagt 70 kullar. Även det värdet kan vara en underskattning av faktisk fruktsamhet i rasen. Om beräkningen begränsas till att omfatta endast de uppfödare som har kennelstatus blir medelkullstorleken 5,8 valpar.

Inavel & Fruktsamhet

Den genomsnittliga inavelsgraden för perioden, räknat fem generationer bakåt, uppgår till 2,2 med en topp vid 4,0 % år 1998 och ett aktuellt värde för 2002 vid 2,0 %. Inom den ramen finns dock betydande skillnader om man ser till enskilda uppfödningar. Vid en beräkning enbart för hundar ur registrerade kennlar ligger medelvärde för inavelsgrad vid 2,9 %, det lägsta värdet är då 0,0 % och det högsta 6,92 %. Det senare värdet är anmärkningsvärt då det visar att de parningar som genomförts har skett mellan individer som i genomsnitt är närmare besläktade än kusiner. En ren kusinparning utan föregående inavel ger inavelsgraden 6,25 %. Parningar av det slaget kan vara acceptabla som enskilda fall, men satta i system i en större uppfödning eller i en hel ras är de direkt skadliga för rasens framtida hälsa och utveckling.

Det kan vara intressant att notera att inavelseffekterna i uppfödningen med hög inavelsgrad är mycket påtagliga redan nu. Den genomsnittliga kullstorleken är 5,7 valpar. Det skall jämföras mot den en uppfödning av ungefär motsvarande storleksordning men med en genomsnittlig inavel i kullarna på bara 0,6 %. I den kenneln är den genomsnittliga kullstorleken 7,2 valpar. Förlusten av fruktsamhet vid den starkare inaveln är således ca 1,5 valpar per kull, vilket stämmer väl med erfarenheter från andra hundraser. Men även om man skulle acceptera sjunkande fruktsamhet som ett pris värt att betala så är det med säkerhet inte den enda effekten av inaveln. Vi saknar registreringar över andra egenskaper men vet från omfattande analyser över många djurslag att den sänkta genetiska variation som orsakar sänkt fruktsamhet samtidigt åstadkommer sänkning av immunförsvarets effektivitet och en ökad risk för utklyvning av genetiskt betingade defekter och sjukdomar. I det längre perspektivet är det ett alldeles för högt pris att betala för att nå andra avelsmål på lite kortare tid än som annars är möjligt.

Populationsanalys

Analys av den effektiva populationen eller avelsbasen ger värden för utnyttjad avelsbas på 25-30. För tillgänglig avelsbas varierar skattningarna inom intervallet ca 25 till strax över 50. Orsaken till att de skattningarna ger en bredare avelsbas är att analyserna då baseras på slumpparningar och inte speciell avel inom linjer. Det ger en fullständigare bild av hur mycket genetisk variation som finns tillgänglig i den hundstam som finns i Sverige. Även värden runt 50 innebär en allvarlig varningssignal om en alltför trång avel och signalerar fortsatt behov av importer för att undvika inavelsskador.

Hanhundsanvändning

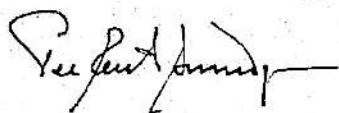
I rasen bör en rimlig maximigräns för antal producerade valpar per hanhund och med dagens registreringssiffror ligga vid ca 15. Med hänsyn tagen till att rasens registreringssiffror stigit kraftigt under de senaste åren är det värdet dock alltför högt för hanar som användes i avel under 1990-talet. Normen borde då ha varit maximalt en kull per. Mot den bakgrunden är det en anmärkningsvärt hög andel av använda hanar som använts i alltför hög grad. En av hanhundarna har en produktion, som i en så liten djurstam, ligger på nivåer omkring 2 ggr vad som maximalt kan anses önskvärt och försvarbart om man strävar efter ett långsiktigt hållbart avelsarbete. Det gäller hanhunden Dino von der Eichenlohe med 30 valpar och hitintills 90 barnbarn. Bland övriga med väl hög valpproduktion kan nämnas Söskärs Ajax, Northernpride Tequila Sunrise och Rhone des Chevaloupsreg alla med över 20 registrerade valpar efter sig.

Än mer oroväckande är kanske att en hanhund som enligt SKK uppgifter är född så sent som i januari 2000 redan har producerat 25 valpar. Men den uppgiften måste väl vara felaktig? Valparna är födda sommaren 2001 och hanen skulle i så fall endast ha varit några månader gammal vid parningstillfället. Det kan ju vara så att man noterat import- eller registreringsdatum som födelsedatum. Men bortsett från att uppgiften om födelsedatum rimligen är felaktig i SKK's Rasdata så måste man ställa frågan: "Hur kan man veta att en hanhund är lämplig att producera så mycket valpar i en liten ras innan det funnits en chans att kontrollera kvaliteten hos hans avkomma i måttligare skala? Är hanen en import som redan producerat bra avkomma utomlands?" Han har använts till fyra parningar i rad under den korta tiden av ca 2 månader våren 2001. Det är normalt inte något man kan rekommendera i en ras med så få individer totalt.

Av 86 svenskregistrerade hanhundar födda före år 2000 har 15 använts i avel. Det skulle i och för sig kunna vara tillräckligt många för att undvika problem med inavel om de hanhundarna inte var närbesläktade. Nu förekommer där två par av halvbröder samt ytterligare tre hanhundar som är halvbröder till endera av de båda brödraparen plus ytterligare ett par fristående halvbröder. Ytterligare gemensam släktskap bakåt har inte granskats. Men uppgifterna visar tydligt varför den beräknade avelsbasen för den svenska eurasiern blivit äventyrligt smal.

Rekommendationer

Om man vill bevara ärftlig variation i djurstammar som är så små som den svenska stammen av eurasier bör man vara ytterligt restriktiv vid användning av hanhundar. Maximalt bevarande av ärftlig variation får man när lika många han- som hondjur används i avel och när det urval man finner angeläget sker inom kullar. I den typen av avelsplanering brukar man säga att "familjestorleken" hålls konstant. Det innebär att alla djur som producerar avkomma också skall få lämna avkomma som blir avelshundar i nästa generation. Praktiskt leder det till lägre urvalsintensitet, dvs man får finna sig i att de djur som går till avel inte själva visar lika hög kvalitet som vid ett av familjer oberoende urval. Därmed går också avelsframsteg långsammare. Det man vinner är i stället ett bättre bevarande av hundarnas både mentala och fysiska hälsa och rasens fruktsamhet. Rimligen bör bevarande av hundarnas vitalitet vara ett angelägnare mål för hundaveln än att snabbt vinna priser i utställningsringarna med hundars vars gensystem blivit obalanserade som en följd av inavel.



Per-Erik Sundgren

Atlas

i vida världen

Nog för att jag gärna tagit med Atlas jorden-runt fast den här gången fick vi nöja oss med att bila i Europa. Redan som liten hade jag en dröm att någon gång få vandra med min egna vovve i alperna och i år skulle det äntligen bli av. Vi for till Tyskland, Schweiz, Italien och Frankrike.

Redan på färjan mellan Rödby-Puttgarten märktes skillnaden mellan att vara hundägare i Sverige och de länder vi reste i. När vi ville äta i restaurangen var Atlas nämligen välkommen, han fick gärna ligga under bordet. Vårt mål första dagen var Hamburg där vi skulle lasta bilen på Autozug, bil-tåget som kan ta en till många destinationer i Europa. Jag hade hört att hundar på tåg i Tyskland innebär munkorg men det gällde inte bilåget. Tvärt om, alla familjer med hund fick extra breda kupéer i liggvagnen. Atlas hoppade glatt upp på tåget för vidare färd genom ett åskigt Tyskland. Nästa morgon skulle vi vara framme vid Lörrach, alldeles vid Schweiziska gränsen.

Bajspåsar till alla

Det tog bara en timme att köra till Luzern, där mina föräldrar bott sedan 70-talet. Min mor har precis flyttat in på ålderdomshem, det var därför vi stannade i den lilla staden. Döm om min förvåning när jag hittade en soptunna där det även fanns rullar med bajspåsar. Och det var inte bara en sådan här tunna, de fanns överallt. I varje Schweizisk byhåla fanns ett flertal på lagom avstånd. Bara att ta, med andra ord. Vi bodde i mina föräldrars hus, bakom finns en underbar skog. Där gick vi varje morgon och träffade massor av hundar. Attityden till hundmöten är helt annorlunda än här i Sverige. Trots skyltar att hundarna ska hållas kopplade är alla lösa. Hanhundar och tikar hälsar glatt och smärtfritt och ingen tycker att hundarna inte bör hälsa. I Schweiz säger man Grüti (förkortning för Grüss Gott och betydelsen god dag) till alla man möter på promenaden, annars anses man oerhört okultiverat och rent oartig.

På ålderdomshemmet där mamma bodde var Atlas mycket välkommen. Personalen tyckte att jag skulle släppa honom lös så att alla de gamla damerna fick njuta av det fyrbenta besöket. Ålderdomshemmet har ett café och även där var Atlas välkommen.

Hundtillåtna restauranger

En kväll skulle jag och barnen träffa två representanter för Schweiziska Eurasierklubben. Var stämmer man möte om inte på restaurang. Den kvinnliga representanten heter Ruth Anderegg och hon hade med sig sin söta black-and-tan-tik. Mannen, som jag, hoppsan, inte kommer ihåg namnet på, hade lämnat sin tik hemma. Vi talade om Euraiser i Schweiz och i Sverige, åt gott och avslutade med kaffe medan hun-



Paus i dimman

darna låg under bordet. Vid ett annat bord låg ytterligare två hundar, det var helt normalt.

I början av vår resa gick alltid en av oss in och frågade om det var ok med Atlas. De flesta tittade på oss som om vi vore tokiga. Nästan alla restauranger hade vattenskålar som de kom med så snart vi satt oss. Efter några dagar slutade vi att fråga. Istället seglade vi inmed Atlas bredvid och vågade tro på självklarheten att vovven var välkommen.

In i dimman

Nästa stopp på resan var Grindelwald, en schweizisk alpbby som numera blivit japanernas utpost i Europa. Japaner, japaner, japaner. Så långt ögat såg. Och så en och annan Korean. Nu skulle det äntligen bli av, jag skulle vandra i bergen med min alldeles egna hund. Men tji, regnet stod som spön i backen och det blev korta svängar med regnställ för mig och Atlas medan resten av familjen kurade framför TVn. Tredje dagen slutade det plötsligt att regna och jag och mina döttrar bestämde oss för att fara upp. Vi tog tåget till Kleine Scheidegg, Atlas gjorde succé bland ett gäng koreanskor som



Bland bergen

satt i vår vagn. Väl uppe duggade det, men vad gör det när man har regnställ och bergen runt omkring klättrar upp till 4000 meter. Det är så otroligt vackert att det inte går att beskriva. Vi började vår vandring, vårt mål var Männlichen, där vi skulle ta gondoler tillbaka till byn. Vi vandrade bland molnen och det var precis lika ljuvligt som jag tänkt mig. Att hoppa på en gondol i farten var en baggis för vår modiga hund, det var som om han aldrig gjort något annat.

Albinen, en by som lutar

Av en tysk euraiserägare jag fått kontakt med på nätet hade vi hyrt en "chalet" i Albinen som ligger i Wallis i sydvästra Schweiz. Här var bergen ruffare men lika höga. Den lilla byn var genuin, vänlig och otroligt fantastisk. Och som den lutade, det var omöjligt att promenera på raken. Bergssluttningen lutar nog 25° så konditionen ökade under veckan. Även här fanns bajspåsarna med tillhörande tunnor överallt. Vi var så högt att ett åskväder inte var över oss, utan strax under byn.

Det fanns underbara vandringsleder kring Albinen. Vi åkte bergbana upp och vandrade neråt bland kor och alpbloster. Både i Albinen och bland bergen fanns det urgröpta stockar att dricka ur, ursprungligen för boskap. Vattnet kom direkt från bergen och var friskt och gott. Atlas föredrog snart att dricka ur dem istället för den vanliga vattensålen.

Atlas har som de flesta vet missat en rad i rasstandarden och



Atlas tittar på kor från bergbanan

har mycket god jaktinstinkt. Det brukar innebära att han nosar upp något spännande att jaga och sticker sin kos. Jag tror aldrig att han skulle komma på idén att döda djuret om han fick tag på det, utan det är jakten som är spännande. På vandringslederna hade nästan alla sina hundar lösa, det försökte även vi. Atlas drog omedelbart några hundar meter ner i dalen för att hitta murmeldjur. Efter tjugo minuter kom han tillbaka och följde sen snällt med.

Italien i ett dygn

Efter Albinen skulle vi fara till Nice flygplats för att hämta upp min svärmor som skulle följa med på resten av resan.

Vi hade bokat rum i den lilla staden Cuneo, som ligger mellan Schweiz och Rivieran. Hundar var inget problem, på bekräftelsen stod rent av "No problem, we are dogs friends". Atlas gjorde succé och många kom och frågade vad han var för ras. I Italien är vanan att ta upp bajiset knappast utbredd och de flesta tittade med förvånad min när jag med svensk noggrannhet plockade upp efter oss. Med tanke på högarna man fick kryssa mellan på promenadstråken förstår jag varför. På kvällen gick vi på en underbar restaurant tillsammans med massor av italienska familjer. Antipasto, pasta, huvud-



Källvatten är gott!

rätt, ostar och efterrätt klarade de flesta att lagga in, men inte vi. Atlas var lika välkommen här som i alla andra restauranger.

La France

Så var det dags för Provence med gott vin, getostar och lavendelfält. Även här var hundar välkomna överallt, och det tog knäcken på en fördom, för jag hade trott att fransmännen inte var så intresserade av våra fyrbenta vänner. Det enda jag kunde tycka var otrevligt var att möta någon stor och stöddig hanhund som gick lös på vägarna. Men de brukade lämna mig och Atlas ifred. I Seillons, där vi bodde, hade vi ett hus med rejält inhägnad tomt och pool. En dag lyckades Atlas trilla i poolen, men ungarna som badade gav honom en putt upp på marken igen.

Snart var det dags för hemfärd, via Schweiz, ålderdomshem och biltåg igen. I Schweiz gick vi till veterinären för obligatoriskt friskintyg och avmaskning mot bandmaskar. Det krävs för att komma in i Sverige igen. På tåget återsåg vi en familj med två hundar från nerresan. Vi gav varandra res- och restaurangtips. Atlas fick vägleda en rädd schäferetik för att hon skulle våga hoppa upp i sin vagn, med lite hanhunds-hjälp klarade hon det galant. Tiken med familj var på väg till Värmland.

Så var vi snart hemma igen, i riktig sommarvärme.

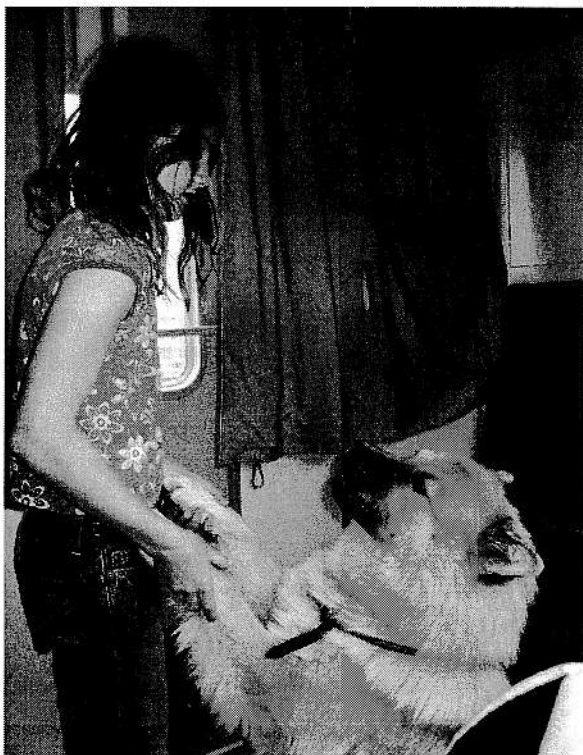
För att kunna resa i Europa med din hund finns det vissa regler du måste följa. Lika för alla länder är att du måste vaccineras mot rabies och leprospiros. Nivåerna av antikroppar måste vara godkända med intyg. Hur dessa mätningar sker skiljer mellan t ex väst- och sydeuropa och Storbritannien. Räkna med en procedur på sju månader för att hinna med allt. Du måste även ansöka om införseltillstånd hos Jordbruksverket.

Inom tio dagar innan tillbakaresa måste du även uppsöka veterinär för ett friskintyg och för att avmaska med medel mot dvärg- och rävmask. Första gången du åker tillbaka till Sverige måste du uppsöka tullen, visa dina papper och få en stämpel. Senare räcker det att lämna en speciell blankett i en brevlåda hos tullen.

Mer exakta regler får du från Jordbruksverket.



Vi väntar på tåg i Grindelwald



Uppfödare

Edeängs

Carin Yngvedsdotter Krook
Frisbo 1477, 820 62 Bjuråker
tel: 0653 - 620 15
altmed.skola@spray.se, <http://hem.spray.se/altmed.skola/>

Foxfire

Ulla-Carin Totney
Storgatan 25, 590 81 Gullringen
tel: 0492 - 220 26, fax: 0492 - 229 01
mobil: 070 - 646 45 94
uct@foxfire.se, www.foxfire.se

Ilifos

Inga-Lill Forsberg
Bockgränd 51, 175 45 Järfälla
Tel: 08 - 580 30 100, Mobil: 070 - 483 83 08
inga.lill@ilifos.screamer.nu, <http://www.ilifos.screamer.nu/>

Kroog's

Regina Adelsgård De Bie
Krogsmåla, 370 30 Rödeby
tel: 0455 - 36 31 23
gina.adelsgard@telia.com, <http://come.to/kroogs>

Leiionspitz

Marita Andersen & Göran Carlstedt
Siknäs 3870, 792 92 Mora
0250 - 66 30 64, mobil: 070 - 681 47 01
leiionspitz@telia.com, hem.passagen.se/hobbe2

Lejonbols

Eva & Björne Ohlsson
Rasbo Ryssbol, 755 96 Uppsala
tel: 018 - 36 80 17
lejonbols@swipnet.se, welcome.to/lejonbols

Sund Stamm's

Susanne Lundgren
Lammsjövägen 14, 610 60 Tystberga
tel: 0158 - 215 00, fax: 0158 - 215 15
suss4u@telia.com

Zeldas

Leena Korpi
Österhult 9896 Utterbäck, 691 94 Karlskoga
tel: 0586-728362, mobil: 070-4224226
korpi@algonet.se, www.go.to/zeldas

Här kan du annonsera för 200 kronor per kalenderår. Annonsen visas även på klubbens hemsida. Du måste vara medlem i SvEuk för att få annonsera som uppfödare.

Svenska Eurasierklubben tar inget ansvar för de valpkullar respektive uppfödare har. Hör alltid efter att de följer Svenska Eurasierklubbens avelsrekommendationer

Medlemsartiklar

Då klubbens färger är grönt och gult kommer trycket bli grönt eller gult i den mån det går. Några skarpa färger har försvunnit för att få mer enhet.

Vindjacka : med dubbel knäppning, dragkedja, två framfickor med dragkedja, innerficka. Stl: S-XXL.
Färger: svart, gul, grön **Pris:** 300:-

Skjorta: i denim/twill, tryckknappar. Stl: S-XXL.
Färger: svart, vit, kaki, grön **Pris:** 250:-

Collegetröja med huva: hel dragkedja, två framfickor. Stl: S-XXL. Färger: Svart, gråmel. **Pris:** 370:-

Collegetröja : rund halsad, Stl: S-XXL
Färger: svart, vit, ash, gul **Pris:** 185:-

Collegebyxa utan mudd: sidfickor, midjesnörning.
Stl: S-XXL. Färger: svart, ash, gråmel. **Pris:** 185:-

Collegebyxa med mudd: sidfickor, midjesnörning.
Stl: S-XXL. Färger: svart, vit, ash, **Pris:** 185:-

T-shirt: rundhalsad. Stl: S-XXL: färger: svart, vit, gul, ash, jägargrön, **Pris:** 90:-

T-shirt barn: rundhalsad. Stl: 110/120 – 150/160.
Färger: svart, vit, gul, ash, buteljgrön. **Pris:** 80:-

Damtop: Kortärmad, rundhalsad, figursydd. Stl: S-XXL. Färg: vit **Pris:** 185:-

Ryggsäck: med kraftigt bärsystem, ljusterbart midjeband, telefonficka. Färger: svart, sand **Pris:** 200:-

Musmatta: med eget tryck, OBS, skicka med ett bra foto med beställningen **Pris:** 75:-

SvEuk dekal: Rund dekal med SvEuk's logga. 10cm i diameter. Vit med svart tryck. **Pris:** 10:-

Nyckelring: med SvEuk's logga på båda sidor **Pris:** 25:-

Skicka din beställning via mail eller brev till:
madde76@everyday.com eller Madde
Lidebrandt Älvsåkersgränd 14, 125 72 Älvsjö.
Endast skriftliga beställningar mottages.
För att underlätta för Grupptrycket, dom som trycker våra kläder, kommer beställningarna att skickas till dem sista april, sista juli och sista oktober. Leveranser blir ca en månad efter, alltså slutet av maj, slutet av augusti och slutet av november.
Har ni några frågor når ni Madde antingen via mail eller per telefon: 08 6467403 eller 0704496846.

I priserna ingår klubbtryck på ryggen och ett litet fram. Vill du ha tex kennelnamn, ditt/hundens namn tillkommer 75:-.
Porto tillkommer!



Leionspitz Carné Caya och Leionspitz Chanel i Mora 2002